

Přehled zpráv

Vítězové Zumtobel Group Award 2017	4
9.11.2017 Development news ~ Strana 64 ~ Architektura/architecture <i>RED</i>	
Česká architektura a její pestrost?	5
9.11.2017 Stavba ~ Strana 20 ~ Recenze <i>JANA TICHÁ</i>	
Dole býval rybník, koňské trhy a jezdily tu trolejbusy	6
8.11.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 17 ~ Praha <i>Daniel Podlipný</i>	
Město plánuje nové lávky v Holešovicích a Libni	7
8.11.2017 Právo ~ Strana 11 ~ Praha - Střední Čechy <i>(trj)</i>	
Líbeznice postaví školu.....	7
8.11.2017 Právo ~ Strana 11 ~ Praha - Střední Čechy <i>(rap, ČTK)</i>	
Další program pro obce s chátrajícími budovami vyhlašuje MMR	8
8.11.2017 ekonomicky-denik.cz ~ Strana 0 ~ Aktuality	
Karlovarský terminál: Plán se vrací na začátek.....	9
7.11.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 15 ~ Kraj Karlovarský <i>Jana Plechatá</i>	
Začala soutěž o nejlepší pasivní dům.....	9
7.11.2017 Právo ~ Strana 9 ~ Nemovitosti	
Nový chirurgický pavilon v Hradci bude mít velikost menší nemocnice	10
7.11.2017 hrdec.iDNES.cz ~ Strana 0 ~ Hradec / Hradec - zprávy <i>MF DNES, Ladislav Pošmura</i>	
Zlínský magistrát chce zachránit historické Velké kino i přes jeho špatný stav	11
7.11.2017 novinky.cz ~ Strana 0 ~ Vaše zprávy <i>Vlastimil Langer, PhDr.</i>	
Industriální stavby mizí šmahem. Nejohroženější jsou továrny z poválečné doby, říká architekt	12
6.11.2017 Boleslavský deník ~ Strana 4 ~ Region/Rozhovor <i>ANDREA KARLÍKOVÁ</i>	
Nová Bystrouška bude otevřená a bezpečná	14
3.11.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 16 ~ Brno a jižní Morava <i>(drm)</i>	
GRRR! STAVÍTE BLBĚ	14
3.11.2017 Pátek Lidových novin ~ Strana 26 ~ Rozhovor: <i>Michala Komrsková</i>	

V Kolíně vzniká unikátní linie teras nad řekou	18
3.11.2017 kolinsky.denik.cz ~ Strana 0 ~ Moje Kolínsko <i>Jana Martinková</i>	
VEŘEJNÝ PROSTOR CZ / KRAJINA MĚSTA.....	19
3.11.2017 kultura21.cz ~ Strana 0 ~ <i>Lenka Klodová, Jiří Surůvka, Favu Vut Brno</i>	
Zlaté vejce místo parku nebude, pražští radní mají jiné plány.....	20
3.11.2017 praha.iDNES.cz ~ Strana 0 ~ Praha / Praha - zprávy <i>MF DNES, Benedikt Lederer</i>	
„Každá obec by měla mít svého architekta“	21
3.11.2017 5plus2 ~ Strana 2 ~ Bruntálsko a Opavsko <i>JAN SMEKAL</i>	
Proměnu parku může město odložit. Hlavní prioritou je teď bazén	22
3.11.2017 5plus2 ~ Strana 2 ~ Šumava <i>RADEK ŠTĚPÁNEK</i>	
Lávka jako pocta inženýrům.....	23
2.11.2017 Týdeník Echo ~ Strana 52 ~ Styl <i>TĚREZA KOZLOVÁ</i>	
Některé spolky chtějí mít z centra Prahy skanzen	23
1.11.2017 Hospodářské noviny ~ Strana 19 ~ Reality <i>Martina Marečková</i>	
Lidé se bojí betonové záplavy	25
31.10.2017 REGION OPAVSKO ~ Strana 6 ~ Zpravodajství <i>(níki)</i>	
„V zemi vysoké úmrtnosti projektů je potřeba pracovat na řadě věcí paralelně,“	26
30.10.2017 Konstrukce ~ Strana 25 ~ Rozhovor <i>Bc. Vítězslav Fejfar</i>	
Zavádění metody BIM v České republice pohledem experta ze současné praxe	28
30.10.2017 Konstrukce ~ Strana 28 ~ Architektura	
Zapomíná se na lokality mimo centrum Prahy	30
29.10.2017 ceskapozice.cz ~ Strana 0 ~ Česká pozice / Téma <i>Česká pozice, Kateřina Menzelová</i>	
V 18. ročníku přehlídky diplomových prací dominovala Fakulta architektury ČVUT v Praze	33
29.10.2017 stavba.tzb-info.cz ~ Strana 0 ~ <i>ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ</i>	
Školka v Klecanech	35
28.10.2017 echoprime.cz ~ Strana 0 ~ Umění a kritika <i>Tereza Kozlová</i>	

Obnova Křížáku: město už vykoupilo pozemky na sídlišti.....	35
27.10.2017 <i>příbramsky.denik.cz ~ Strana 0 ~ Moje Příbramsko</i>	
<i>Radek Ctibor</i>	

Vítězové Zumtobel Group Award 2017

Téma: Česká komora architektů

9.11.2017 Development news Strana 64 Architektura/architecture
RED

Zumtobel Group Award 2017 winners

V pátém ročníku této zavedené architektonické soutěže získali. hlavní ceny architekti z USA, Nizozemska, Číny a Itálie.

Mezinárodní odborná porota soutěže Zumtobel Group – Inovace pro udržitelnost a lidskost v zastavěném prostředí udělila v roce 2017 první ceny projektům Michael Maltzan Architecture, UNStudio, Arturovi Vittorimu a TeamMinus. Skupina Zumtobel hodnotila tři kategorie: Budovy, Městský development a iniciativy a Aplikované inovace. V letošním roce byla také udělena speciální cena pro mladé profesionály. Mezinárodní architektonická soutěž, letos opět pod záštitou Aedes Architecture Forum Berlin, oceňuje současná realizovaná díla nebo koncepty, které výrazně přispívají k větší lidskosti a udržitelnosti zastavěného prostředí a jeho designu.

„Zumtobel Group Award zdůrazňuje význam architektury pro lidi. Architektura určuje, jak se lidé v zastavěném a městském prostoru cítí a jak tam žijí. Zumtobel Group Award se zabývá tímto tématem a stejně jako naše řešení osvětlení zasazuje lidi do centra životního prostředí,“ uvedla Karin Zumtobel, vedoucí oddělení umění a kultury Zumtobel Group.

Letos bylo přihlášeno celkem 347 projektů z 48 zemí a pěti kontinentů. Porota prvního kola zhodnotila přihlášky a vybraná díla předložila hlavní porotě, jejímiž členy jsou významné osobnosti ze světa architektury a odborníci na nové technologie. Porota následně nominovala pět projektů v každé kategorii a z nich vybrala vítěze.

Porota letos posuzovala díla ve třech hlavních kategoriích a současně nominovala na ocenění pět mladých profesionálů z oboru. Tato zvláštní cena může být udělena projektům, jejichž autoři do 15. ledna 2017 nedosáhli věku 40 let. Tak v této kategorii vybrala porota jednoho vítěze. „V této kategorii máme širokou škálu příspěvků z celého světa a mezi jednotlivými zeměmi neexistuje žádný rozdíl. Tito lidé jsou skutečně oddaní tomu, co dělají, a dělají to tak úžasně a neegoisticky s cílem umožnit lepší život mnoha dalším lidem,“ řekl předseda poroty Kjetil Tørdal Thorsen z Snohetta Architects .

První cena v každé ze tří hlavních kategorií přinesla vítězi odměnu ve výši 50 000 eur; nejlepší mladý profesionál získal 15 000 eur.

KATEGORIE BUDOVY

První cenu získal ateliér Michael Maltzan Architecture, USA, za projekt Star Apartments v Los Angeles, ve kterém byla stávající jednopodlažní komerční budova přeměněna na podpůrné bytové zařízení o rozloze téměř 9 000 m² v centru města. Budova s šestipodlažní dostavbou vytváří komplex se 102 byty a podpůrnými službami pro lidi původně bez domova.

KATEGORIE MĚSTSKÝ DEVELOPMENT A INICIATIVY

V kategorii Městský development a iniciativy bylo první místo uděleno ocenění UNStudios (Ben van Berkel a Caroline Bos), Nizozemsko, za územní plán Hlavního nádraží v Arnhemu jako nového tranzitního železničního uzlu se smíšeným využitím a k integraci veřejného prostoru.

KATEGORIE APLIKOVANÉ INOVACE

První cenu v kategorii Aplikované inovace obdržel italský architekt Arturo Vittori, který na porotu zapůsobil projektem Warka Water. Ten poskytuje alternativní zdroj vody v oblasti údolí Dorso/Omo v Etiopii. Projekt nabízí potenciální řešení v případě nedostatečného přístupu k čistým a bezpečným vodním zdrojům ve venkovských oblastech Afriky.

ZVLÁŠTNÍ CENA PRO MLADÉ PROFESIONÁLY

Vítězem prvního ročníku tohoto ocenění je Atelier TeamMinus za návštěvní středisko Tia-na-ma-ni v Číně. Toto moderní návštěvnícké centrum v Jü-šu těsně navazuje na tibetský historický kontext a na starobylou lokalitu, spojenou s tibetským buddhismem.

Česká architektura a její pestrost?

Téma: Česká komora architektů
9.11.2017 Stavba Strana 20 Recenze
JANA TICHÁ

RECENZE

Ročenky české architektury, které vydává nakladatelství Prostor od počátku tohoto tisíciletí, jsou cenným zdrojem informací a podávají plastický obraz proměn architektonické produkce, kterou lze, ať již z teritoriálního nebo personálního hlediska, zahrnout pod pojem „česká architektura“. Každá ročenka má ještě přidanou výpovědní hodnotu osobního pohledu svého autora a je tak průsečíkem osobního názoru s nárokem na širší platnost.

Jednotlivá vydání ročenky se proto navzájem odlišují – tu méně, tu více – již samotnými kritérii výběru zařazených staveb. Není bez zajímavosti podívat se zpětně na to, jak rozmanitá tato kritéria mohou být. Když porovnáme jen poslední tři ročenky, můžeme identifikovat u každého z autorů jiný úhel pohledu, který jeho či její výběr formoval. Pro Zdeňka Fránka, autora ročenky 2013–2014, je kritériem „osobitost“. Jak říká v úvodním rozhovoru: „Některé stavby, které jsem vybral, představují zvláštní ojedinělý typ, fenomén, který cítím jako symptom tušené odezvy ve světě. Naopak jsem vynechal některé stavby kvalitních architektů, které opakovaly rukopisné schéma nebo reagovaly na nějaký populární trend. Takové příklady musely udělat místo stavbám, jejichž autoři si jdou svou cestou, hlava nehlava, a zpočátku třeba i do slepé uličky.“¹ Zcela odlišný přístup má Jitka Ressová (mimochodem po Markétě Cajthamlové teprve druhá žena mezi autory ročenky za celých sedmáct let). Pro ni je důležitá sociální role architektury, „aby to žilo“, a vysvětluje: „Nedívám se na architekturu jen po formální stránce, spíš mne zajímá, co proč a jak vzniká a jaký přínos to má pro dané místo a lidi.“² Když zapátráme po tom, co bylo kritériem výběru Antonína Nováka pro letošní ročenku, nabízí se odpověď „pestrost“. Když je na toto téma přímo dotázán, říká: „Pestrost věcí mne určitě zajímala. Ročenka je výpovědí o tom, co se událo, je jako pohled ze všech možných úhlů.“³

Novákova ročenka je vskutku pestrá především z typologického hlediska. Příznačné je, že v ní najdeme stále více realizací na pomezí volného umění a architektury. Tento trend je sice patrný v ročenkách už od roku 2010–2011, kdy byl autorem výběru Petr Všečetka a jako první uvedl opět explicitně na scénu téma „stavby a básně“⁴, nyní se však ony „lehčí a dočasnější“ polohy architektury, řečeno s Novákem, dostávají ke slovu výrazněji. V jeho ročence najdeme hned tři instalace výstavních projektů, poprvé je zařazena i expozice v česko-slovenském pavilonu na Bienále architektury v Benátkách. Můžeme si položit otázku, nakolik do ročenky patří dočasné projekty, které trvají pár týdnů či měsíců a pak jsou demontovány. Zda jejich myšlenka přežije svou fyzickou schránku, to nebývá po roce či dvou zdaleka ještě zřejmé, vždyť i Miesův pavilon v Barceloně byl znovu postaven až po více než půlstoletí. Pokud bychom chtěli ročenku chápat jako záznam o vystavěném prostředí, tak by z ní pochopitelně tyto efemérní realizace vypadly. Pokud ji budeme chápat spíš jako svědectví o idejích a myšlenkové atmosféře (s požadavkem fyzické realizace projektu), pak sem právě tato díla patří, protože svou dočasností a volným zadáním umožňují testovat nápady, zkoumat předpoklady architektury, klást otázky. Vzhledem k tradované praktičnosti až pragmatičnosti, chcete-li přísnosti, české architektury je zařazení těchto dočasných projektů, stejně jako ryze experimentálních realizací, velice důležité.

Pozoruhodné je v letošní ročence také velké množství rekonstrukcí. Je jich téměř stejně jako novostaveb, přičemž v loňském výběru Jitky Ressové dokonce mírně převažovaly. Nejen oba autoři posledních českých ročenek⁵ se shodují v tom, že rekonstrukcí bude přibývat, architekti se budou minimálně v Evropě stále více věnovat obnovám a adaptacím toho, co už bylo postaveno. Antonín Novák ve svém výběru ukazuje ovšem velmi dobře, jak náročnou disciplínou rekonstrukce je a v jak široké škále se může realizovat, počínaje vzornou památkovou obnovou bytu od Adolfa Loose a konče razantním zásahem odlišujícím staré od nového v případě adaptace stavitelské vilky z meziválečného období pro potřeby současného zázemí personální agentury.

Celkově je Novák optimistou: „To, co se dnes děje v české architektuře, dokazuje, že naše společnost je radostnější.“ Vidí nárůst kvalitních staveb financovaných z veřejného rozpočtu a konstatuje, že vedle osvědčených investorů již „i státní zakázky dopadají mnohem kvalitněji“ a že se „stále častěji setkáváme s architektonickou soutěží“. Za povšimnutí stojí také téma realizací českých architektů v zahraničí. V dosavadních ročenkách se obvykle jedna či dvě takové stavby objevily, vesměs ovšem šlo o realizace českého investora v cizině, což bohužel nesvědčí o výraznějším průniku českých architektů mimo Českou republiku. Konverze letecké základny v Bicesteru ve Velké Británii od FAM architekti a londýnské kanceláře Feilden + Mawson je v tomto směru zřejmou výjimkou díky dlouhodobým kontaktům FAM s britským prostředím. Lze jen doufat, že podobných příkladů bude přibývat s tím, jak se bude prosazovat mladší generace architektů a architektek, pro které je studium a práce v zahraničí samozřejmostí.

Kromě toho, že je ročenka jakousi kronikou české architektury s dlouhodobou platností, může sloužit také jako bedekr, námět na výlety. Nic totiž nenahradí návštěvu na místě. V letošním vydání ročenky se opět ukazuje, jak obtížné je prezentovat architekturu fotografickým obrazem. Mám na mysli rekonstrukci Piaristického kostela v Litomyšli, jehož zdrženlivá elegance „minimalistického baroka“ se na fotografiích vytrácí. Jak většinou současné architektuře a jejím plochým reflexním povrchům nesvědčí černobílá fotografie, tak v tomto případě by možná udělala lepší službu. Závěrečné věty komentáře k tomuto nevšednímu sakrálnímu prostoru můžeme klidně povýšit na obecné pravidlo poznávání architektury: „Nutné vidět. Nutné zažít.“

POZNÁMKY: 1 Zdeněk Fránek, Česká architektura 2013–2014, Prostor, Praha 2015 2 Jitka Ressorová, Česká architektura 2014–2015, Prostor, Praha 2016 3 Antonín Novák, Česká architektura 2015–2016, Prostor, Praha 2016, s. 4. Veškeré další neoznačené citace v textu pocházejí z tohoto rozhovoru. 4 Petr Všeetečka, Česká architektura 2010–2011, Prostor, Praha 2012 5 Viz např. Hans Ibelings, Europäische Architektur seit 1890, Jovis, Berlin 2011 nebo Rem Koolhaas, Preservation Is Overtaking Us, GSAPP, New York 2014.

Dole býval rybník, koňské trhy a jezdily tu trolejbusy

Téma: Česká komora architektů

8.11.2017 Mladá fronta DNES Strana 17 Praha

Daniel Podlipný

Výstava na Václavském náměstí představuje unikátní pohledy do hluboké historie, ale i návrhy budoucnosti.

PRAHA Popravy se konaly na šibenicích, které stály na obou koncích náměstí. Ve spodní části na Můstku býval rybník s mlýnem. „Václavák“ kdysi plnili koňští handlíři, měl jiné jméno a dnes již neodmyslitelná dominanta v podobě Národního muzea byla nepředstavitelnou budoucností. Taková byla jeho podoba ve středověku.

Václavské náměstí bylo dějištěm mnoha všeobecně známých událostí. Je však plné i těch méně známých vzpomínek. Třeba v roce 1960 tudy „proplul“ alegorický vůz v podobě křížníku Aurora, symbolu bolševické revoluce v Rusku z roku 1917, stávaly se tu veledlouhé fronty do legendárního divadla Semafor a náměstí si užilo i krátkou epizodu s trolejbusovou dopravou.

Výstava „Václavák“, která byla v pondělí slavnostně zahájena, vzpomíná na bohatou minulost, ukazuje nevšedním pohledem současnost a odhaluje i budoucí podobu náměstí. Dnes jako by Václavské náměstí nějakou zásadní funkci postrádalo. Může se zdát, že si tu lidé jen dávají sraz pod koněm, když se nemohou potkat, a historii píší leda stánky s klobásami bez smlouvy. Právě i navrácení společenské funkce je jedním z témat expozice.

Prostřední část Václavského náměstí zdobí patnáct velkoformátových panelů, které jsou plné unikátních fotografií a kreseb. Vizuální stránka je doplněna o citace související s Václavským náměstím.

„Výstava ukáže Pražanům i turistům, jak bohatá a pestrá je nejen historie Václavského náměstí, ale i města Prahy. Až mrazivě působivé jsou konfrontace událostí, které ‚prošly‘ náměstím ve 20. století. Věřím, že na vystavených panelech si každý najde něco pozoruhodného,“ říká autor výstavy Ondřej Ševců, který je zároveň ředitelem Národního památkového ústavu v Praze.

Ambice: velkoměstský bulvár

Výstavu organizuje pražský magistrát. Primátorka města hodnotí historický vývoj náměstí kritickým tónem. „Václavské náměstí je historicky jedním z nejdůležitějších veřejných prostorů v Praze. Kvůli mnoha necitlivým úpravám přišlo o svou společenskou funkci. Rádi bychom ji sem opět vrátili,“ říká primátorka Adriana Krnáčová.

Václavské náměstí, hovorově zvané Václavák, vzniklo při založení Nového Města Karlem IV. v roce 1348. Dříve se nazývalo Koňský trh, protože bylo původně určeno pro obchodování s koňmi a prodej různých zemědělských produktů.

V historii méně vzdálené sloužilo náměstí k vyhlášení nejdůležitějších oznámení. Bylo zde vyhlášeno založení republiky v roce 1918, roku 1939 zřízení protektorátu, konec druhé světové války, komunistický převrat v roce 1948 a konečně v roce 1989 odstartovala shromáždění na Václavském náměstí přechod k demokracii při sametové revoluci. Současnou podobu náměstí ožívují jedinečné fotografie Martina Frouze, které odhalují pohledy na náměstí z běžně nedostupných míst. Historii vzdává hold autor výstavy Ševců, jenž umělecky ztvárnil fiktivní podobu náměstí z roku 1300. Na odlehčenu formu vsadil komiks, který pojednává o tom, jakým způsobem naši předkové ve středověku vyměřili prostor náměstí, a návštěvníci se také dozvědí o krátké epizodě trolejbusové dopravy vedoucí skrze Václavské náměstí.

Významnou část výstavy tvoří plány obnovy náměstí z ateliéru Jakuba Ciglera, které naznačují, jak by mohlo náměstí vypadat v blízké budoucnosti. Návrh z roku 2005, který zvítězil ve veřejné architektonické soutěži, řeší organizaci celého prostoru náměstí, ale také znovuzavedení tramvajové trati. Počítá s rozšířením chodníků na dvojnásobek, s odstraněním asfaltu a kolmých parkovacích stání a s minimalizací parkování obecně. Výrazným prvkem je založení nových platanových stromořadí a vodních prvků. „Ambicí našeho ateliéru bylo znovu vytvořit reprezentativní veřejný prostor, velkoměstský bulvár. Konkrétní náměty jsme čerpali z historických podob náměstí, ať už jde o dvojitá stromořadí, vodní prvky, nebo kamenné provazce s římskými číslicemi, zapuštěné v dlažbě,“ říká architekt Cigler.

Expozice na Václavském náměstí je volně přístupná a bude trvat až do 29. prosince.

O autorovi| Daniel Podlipný, spolupracovník MF DNES

Město plánuje nové lávky v Holešovicích a Libni

Téma: Česká komora architektů

8.11.2017 Právo Strana 11 Praha - Střední Čechy
(trj)

Hned několik nápadů na nové přemostění Vltavy se objevilo ohledně holešovického a libeňského břehu. Nejde zdaleka jen o lávku přes Štvanici, na niž se konala zatím nevyhodnocená mezinárodní architektonická soutěž.

Nová lávka pro pěší a cyklisty by jednou měla vést přes rameno Vltavy v holešovickém přístavu. Jeho podobu poznamenal stavební boom, v posledních měsících a letech zde vyrostly desítky bytových domů.

Lávka, o niž stojí Praha 7, by zkrátila pěší spojení z přístavní kory do Jankovcovy ulice. „Lávka přinese nejen nové propojení vltavských břehů, ale také lepší přístup lékařské první pomoci na vltavskou kosu v případě potřeby,“ řekla radní Prahy 7 Lenka Burgerová (P7 sobě). Holešovická radnice chce na svých březích Vltavy prosadit parkové úpravy vedle nových domů.

„Dlouhodobě pracujeme na zlepšení veřejného prostoru, který umožní pohodlný pohyb pro pěší i cyklisty po celém městě,“ konstatovala náměstkyně primátorky Petra Kolínská (Trojkoalice, SZ), na jejíž návrh zastupitelé zadali zpracování potřebné změny platného územního plánu. Lávku má postavit soukromý investor nové zástavby na své náklady.

Další tři lávky by měly být podle plánů přes řeku. Vedly by na Libeňský ostrov z Povltavské ulice a z ulice U Českých loděnic. Jedná se o katastr Prahy 8, spojení by rovněž využili cyklisté. Zcela jiný případ představuje nápad na nový most Holešovice–Karlín z ohybu Bubenského nábřeží do Thámovy ulice kousek za ostrovem Štvanice. V územním plánu je podle údajů z webu zmenaplanu.cz od roku 2004. Měl sloužit i autům a snad i tramvajím, ale zjevně se ho nikdo nechystá stavět.

Jak blízko k realizaci má lávka od holešovické tržnice přes Štvanici do Karlína, je také ve hvězdách. Institut plánování a rozvoje uspořádal architektonickou soutěž, návrhy byly odevzdány v červenci a čeká se, zda a jak bude vyhodnocena. Mezi nejlepší návrhy se mají rozdělit dva milióny korun.

Jiné spojení Holešovic s Karlínem než po magistrále tak zatím obstará přívoz HolKa, který staví i na Štvanici. Ohrožuje ho však spor o radními Prahy 7 svépomocí postavené schody na karlínském břehu. Stavební úřad Prahy 8 žádal, aby město místo schodů vytvořilo bezbariérový přístup. Jeho absence by ohrožovala celý přívoz. Praha 7 v létě označila tento stavební úřad za podjatý a kauza zatím uvázla na mrtvém bodě.

Líbeznice postaví školu

Téma: Česká komora architektů

8.11.2017 Právo Strana 11 Praha - Střední Čechy
(rap, ČTK)

Postavit další školu bude muset obec Líbeznice. Už v nadcházejícím roce se všichni prvňáci do stávající budovy nevejdou, vedení obce tak musí hledat provizorní prostory, než bude postavena škola nová.

Místní školu už přitom obec v minulých letech nechala dvakrát rozšířit. Nejprve novým pavilónem a v loňském roce půdní vestavbou. Aktuálně má líbeznická škola kapacitu 1020 žáků. Po dalším rozšíření by se kapacita zvýšila na 1500 žáků. V novém objektu by mělo být 20 tříd. Do Líbeznice jezdí do školy i děti z okolní zhruba desítky obcí, jejich radnice by měly na financování stavby přispět. „S ohledem na rostoucí počet žáků

---

bychom potřebovali novou školu otevřít už příští rok. Tak rychle ale není reálné školu postavit," řekl starosta Líbeznic Martin Kupka (ODS).

Investice podle něj zřejmě přesáhne 100 miliónů a obec požádá o dotaci ministerstvo školství a financí. Pro nový objekt už obec koupila pozemek a vyhlásila architektonickou soutěž pro budoucí podobu objektu.

Další program pro obce s chátrajícími budovami vyhláší MMR

Téma: Česká komora architektů

8.11.2017 ekonomicky-denik.cz Strana 0 Aktuality

Sto milionů. Tolik je připraveno v nově vyhlášené výzvě Demolice budov v sociálně vyloučených lokalitách 2018". Cílem je připravit území pro jeho plnohodnotné využití v dalším rozvoji obce. Demolici musí následovat revitalizace prostoru, včetně možné výstavby objektu, který ale bude sloužit jinému účelu než sociálnímu bydlení. Subvence může být až 80%.

Sto milionů. Tolik je připraveno v nově vyhlášené výzvě Demolice budov v sociálně vyloučených lokalitách 2018". Cílem je připravit území pro jeho plnohodnotné využití v dalším rozvoji obce. Demolici musí následovat revitalizace prostoru, včetně možné výstavby objektu, který ale bude sloužit jinému účelu než sociálnímu bydlení. Subvence může být až 80%.

Ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová vyhlásila výzvu na podání žádostí o dotace pro města a obce, které se potýkají s chátrajícími budovami. Pro žadatele je připraveno opět 100 milionů korun. Během dvou let existence tohoto programu již Ministerstvo pro místní rozvoj podpořilo celkem 58 projektů po celé České republice za zhruba 160 milionů korun. Žádosti lze podávat od 7. listopadu do 25. ledna 2018. Dotace bude poskytována až do výše 80 % skutečně vynaložených uznatelných nákladů akce a její čerpání může být rozloženo do dvou let.

„Původně byl tento program naplánovaný jen na tři roky. Avšak vzhledem k tomu, že problém s objekty v nevyhovujícím technickém stavu, které je třeba odstranit a uvolnit tak prostor dalšímu rozvoji, je stále aktuální, připravujeme jeho prodloužení o další tři roky. Řada měst a obcí na demolice rozpadlých a nevyužitých budov nemá ve svém rozpočtu finance. Pomáháme jim tak s řešením této kritické situace a zároveň chceme, aby se na zkulturnovaném území odehrály návazné projekty ve prospěch místních obyvatel,“ uvedla ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová.

Demolice objektu bude následována celkovou revitalizací prostoru, včetně možné výstavby objektu, který ale bude sloužit jinému účelu než sociálnímu bydlení (školské zařízení, komunitní centrum, sportovní zařízení atd.). Žadatelem v tomto podprogramu mohou být obce, které mají ve svém katastru sociálně vyloučenou lokalitu přímo ve svém katastru, nebo obec, která se nachází ve správním obvodu obce s rozšířenou působností, kde se SVL nachází. Více informací naleznete [zde](#).

Ministerstvo pro místní rozvoj z národních dotací vyhlásilo již dříve také výzvy z programu Podpora obnovy a rozvoje venkova, kde obce mohou získat dotace například na obnovu místních komunikací či dětská hřiště a tělocvičny, či z programu Podpora bydlení, který je určen na výstavbu podporovaných bytů, jež jsou určeny především k poskytování sociálního bydlení pro seniory a osoby, které mají ztížený přístup k bydlení v důsledku své nepříznivé sociální situace způsobené věkem nebo zdravotním stavem. Vyhlášeny byly i dotační tituly na pořízení územních plánů obcí a program pro obce a kraje postižené živelní pohromou. Celkem tak zatím Ministerstvo pro místní rozvoj vyhlásilo výzvy z národních dotací (vč. dotací na demolice) za téměř jednu miliardu korun.

<http://ekonomicky-denik.cz/dalsi-program-pro-obce-s-chatrajicimi-budovami-vyhlasuje-mmr/>

Karlovarský terminál: Plán se vrací na začátek

Téma: Česká komora architektů

7.11.2017 Mladá fronta DNES Strana 15 Kraj Karlovarský

Jana Plechatá

Vedení karlovarské radnice po roce vyslyšelo odborníky, kteří kritizovali plánovanou stavbu dopravního terminálu ve Varšavské ulici. Namísto korespondence začali společně jednat o jeho budoucnosti. Magistrát s řadou jejich připomínek souhlasí.

KARLOVY VARY Veškeré práce na integrovaném dopravním terminálu (IDT) skončí. A to do doby, než vznikne takzvaný generel dopravy. Až napoví, jak má doprava v krajském městě vypadat, přijde na řadu architektonická soutěž. I takový závěr přineslo vůbec první jednání s architekty a projektanty, kteří se rok obraceli s výtkami kvůli IDT na karlovarský magistrát. Generel by měl být hotový do konce příštího roku.

„Tento odborně zpracovaný dokument nám dá jasná doporučení, která lokalita je nejvhodnější pro umístění terminálu. Na jeho základě se budou ubírat další kroky a v e v z t a h u k předprojektové a projektové dokumentaci,“ řekl primátor Petr Kulhánek. Město má nyní takzvanou objemovou a zastavovací studii pro Varšavskou ulici od studia Hangár, která vzbudila kontroverze. Dále také ideovou studii dopravního inženýra Jiřího Klimta. Ten navrhuje, aby nová budova terminálu vznikla na místě současného dolního nádraží. Všechny tyto věci chce vedení magistrátu v souladu s generelem posoudit a zpracovat architektonickou soutěž na terminál samotný. Jeho stavba se tak o něco posune. Zda kvůli tomu město nedosáhne na uvažované evropské dotace, zatím nelze podle Petra Kulhánka předjímat.

„Uvítal jsem, že jsme se přenesli z korespondenční formy do roviny diskusí a jednání budou pokračovat. Další je plánované na konec listopadu a jeho tématem bude vznik organizace Kancelář architekta města,“ uvedl primátor.

Ve skupině odborníků, kteří se s vedením radnice setkali, je například stavební inženýr Milan Rusev. Ten má z jednání radost a těší jej, že se věci dostávají do normálních kolejí. „Je paradox, a panu primátorovi jsem to říkal, že nejdříve vznikne objemová a zastavovací studie terminálu a od toho se vyrábí územní plán a podobně,“ uvedl. Vypíchl přitom očekávaný dopravní generel, který ukáže, kam s terminálem a jak upravit územně plánovací dokumentaci. Stavař a opoziční zastupitel hnutí O co jim jde?! Ota Homolka ocenil i to, že skupina odborníků bude smět vyjadřovat své názory v Radničních listech, jednání se budou opakovat a týkat se budou i dalších věcí. „Šlo v podstatě o první setkání radnice s odborníky, a to na základě jejich vlastní iniciativy. Nejcennější na tom je, že se dali dohromady architekti a inženýři, kterým záleží na rozvoji Karlových Varů. Paradoxně k tomu došlo díky terminálu, který považují za neštěstí,“ řekl. Podle něj ale skupině nejde jen o dopravní terminál, ale také třeba Císařské lázně a další důležité stavby v Karlových Varech.

Vedení karlovarské radnice představilo společně se studiem Hangár plány na vznik nového terminálu loni v létě. Stavba za několik stovek milionů korun má zastřešit městskou hromadnou i linkovou dopravu. Součástí studie jsou také parkovací domy nebo například rozšíření Chebského mostu na čtyři pruhy.

Proti plánům města nezačali protestovat jen odborníci, kteří si s radními vyměnili zhruba desítku dopisů. Prostřednictvím petice se ohradili i obyvatelé Varšavské ulice a okolí. Chebský most se mezitím stal kulturní památkou a o jeho podobě tak musejí rozhodovat zejména památkáři.

Město Karlovy Vary má prozatím k dispozici takzvanou objemovou a zastavovací studii pro Varšavskou ulici od studia Hangár, která vzbudila kontroverze.

O autorovij Jana Plechatá, redaktorka MF DNES

Začala soutěž o nejlepší pasivní dům

Téma: Česká komora architektů

7.11.2017 Právo Strana 9 Nemovitosti

Třetí ročník soutěžní přehlídky o nejzajímavější energeticky úspornou stavbu v České republice odstartoval. Soutěž pořádá společnost ABF, a. s., ve spolupráci s Centrem pasivního domu a za podpory Státního fondu životního prostředí České republiky a Ministerstva pro místní rozvoj České republiky.

Úspora energií se stává standardem dnešní doby. Obliba energeticky úsporných staveb je na vzestupu a díky dotačním pobídkám i přísnějším zákonům bude domů v pasivním či nulovém standardu přibývat.

Přihlásit do soutěže lze domy rodinné, bytové, administrativní, nové nebo do úsporné energetické třídy nově zrekonstruované až do 30. 11. 2017. Následně odborná porota vybere vítěze v kategoriích Pasivní dům a Ostatní energeticky úsporné budovy.

V období 8.–31. ledna 2018 se může na www.pasivni-dum.cz do hlasování zapojit také veřejnost. Vyhlášení vítězů se uskuteční 8. února 2018 u příležitosti zahájení šestého ročníku veletrhu nízkenergetických, pasivních a nulových staveb FOR PASIV, který se uskuteční 8. až 10. 2. 2018 v PVA EXPO PRAHA v Letňanech.

Loňské ocenění Pasivní dům 2016 získala dřevostavba stojící v Černošicích, kterou navrhla architektka Irena Truhlářová z pražského ateliéru ARCHCON atelier, s. r. o.

Nový chirurgický pavilon v Hradci bude mít velikost menší nemocnice

Téma: Česká komora architektů

7.11.2017 hradec.iDNES.cz Strana 0 Hradec / Hradec - zprávy

MF DNES, Ladislav Pošmura

Nové Bedrnovo chirurgické centrum za 2,4 miliardy korun pro Fakultní nemocnici v Hradci Králové navrhne ateliér M2AU. Vítězný návrh architektonicko-urbanistické soutěže počítá i se stylovou relaxační zónou, jezírkiem a zelení.

Nový pavilon by měl být jedním z mnoha milníků nejen pro nemocnici, ale také pro celý Hradec Králové. Centrum, které sjednotí řadu nejen chirurgických oborů, vznikne přístavbou stávajícího Pavilonu akademika Bedrny a jeho následnou kompletní rekonstrukcí. Stavební práce by mohly začít v roce 2021.

„Jsme rádi, že se do soutěže přihlásilo 17 zájemců, kteří nabídli různé pohledy na možné řešení. Věříme, že celý komplex bude po dokončení dobře sloužit pacientům i zaměstnancům nemocnice,“ řekl ředitel fakultní nemocnice Vladimír Palička.

Modernizací chirurgických oborů vznikne v Hradci jedno z největších operačních center v Česku, ve kterém bude například 21 nejmodernějších operačních sálů a šestnáct lůžkových oddělení se 420 lůžky.

„Čeká nás obrovský úkol, vždyť tolik lůžek odpovídá velikosti některé z menších nemocnic. Příští rok budeme pracovat na projektové dokumentaci pro územní řízení, o rok později na dokumentaci pro stavební povolení a na výběru dodavatele stavby,“ poznamenal ředitel.

Vítězem návrhu modernizace chirurgických oborů je ateliér M2AU. V jižní části areálu nemocnice u nového pavilonu vyrostou park se stromy, lavičkami, jezírkiem i lávkami.

„Před novou budovou nám zbyl poměrně velký obdélníkový prostor, kde chceme vytvořit příjemnou zónu pro pěší. Lehce jsme se inspirovali novou podobou Šimkových sadů, kde jsou taky takové prvky,“ popsal venkovní část návrhu architekt Jan Kubát.

Na vizualizaci připravované relaxační zóny je stezka pro zdravotní procházky, několik zkratk přes vodní plochu, naproti vstupům do budov jsou terasy, nechybí přírodní břeh, autobusová zastávka, schody na sezení, stojany na kola i místo pro sanitky. Hned vedle parku je parkoviště pro 183 aut.

„Celý veřejný prostor se stane jakýmsi zeleným sídlem jižní části nemocničního areálu. Stezky pro pěší jsme navrhli tak, aby urychlily trasu mezi jednotlivými budovami, které tu stojí naproti sobě,“ podotkl další z vítězných architektů, Radomír Feňo.

Podle profesora Zdeňka Zavřela, který předsedá porotě, jež vybrala vítězný návrh, je projekt pro českou architekturu svátkem.

„Soutěží, jako je tato, je velmi málo. Ze sedmnácti návrhů postoupilo pět do druhého kola. Na začátek příštího roku připravujeme pro veřejnost výstavu všech návrhů. Vítěz nás přesvědčil organizační strukturou chirurgického centra, která je velmi jednoduchá a efektivní. Druhým silným bodem je návrh exteriérů, které

vhodně navazují na atmosféru celého kampusu. Zároveň se autorům povedlo jednoduché spojení mezi novou přístavbou a starou přestavovanou budovou," zhodnotil Zavřel.

Celá výstavba se musí povést za nepřetržitého provozu nemocnice. Do nových prostor pod jednu střechu se sestěhují téměř všechny chirurgické obory, které jsou nyní rozmístěny po celém areálu.

Centrum, které budou tvořit nová přístavba, zmodernizovaný Pavilon Akademika Bedrny a také podzemní parkoviště pro 170 aut, bude přímo napojené na budovu Emergency. Lékaři mají zájem v něm integrovat kliniky kardiologickou, urologickou, neurochirurgickou a ortopedickou. Dále tu bude sídlit klinika radiologická, ORL, diagnostické centrum a stomatologické.

„Budeme tu mít nejmodernější multioborový hybridní operační sál, operační sál pro robotickou chirurgii, čtyři jednotky intenzivní péče, magnetickou rezonanci, počítačovou tomografii, jednodenní chirurgii a rovněž obrovské oddělení ambulantního provozu. Projekt má skutečně potenciál, aby tu vzniklo něco, co bude velmi funkční a zároveň hezky vypadat. Věřím, že nám v Hradci vzniká něco výjimečného,“ prohlásil vedoucí projektu Jan Vojáček, který je zároveň přednostou zdejší kardiologie.

Jednodenní chirurgie, jeden z pilířů tohoto projektu, by měla pacientům díky stále méně invazivním zákrokům zajistit, že řada z nich nebude muset kvůli zákroku trávit v nemocnici jedinou noc.

„Týká se to i složitějších zákroků, například operace kýly nebo slepého střeva. Trend je takový, abychom hospitalizovali co nejméně pacientů,“ řekl Vojáček.

V novém chirurgickém centru, které by mělo začít fungovat v roce 2026, pacienti najdou akutní rehabilitaci, restauraci, několik obchodů, dětský koutek či tréninkové centrum. Nové podmínky umožní přítomnost rodičů na pokojích dětských pacientů. Sedmdesát procent nákladů projektu uhradí ministerstvo, zbytek zaplatí nemocnice.

https://hradec.idnes.cz/fakultni-nemocnice-hradec-kralove-bedrnovo-chirurgicke-centrum-pwb-/hradec-zpravy.aspx?c=A171107_144908_hradec-zpravy_the

Zlínský magistrát chce zachránit historické Velké kino i přes jeho špatný stav

Téma: Česká komora architektů
7.11.2017 novinky.cz Strana 0 Vaše zprávy
Vlastimil Langer, PhDr.

O budoucnosti a využití zlínského Velkého kina jednali minulý týden památkáři, architekti, poslední provozovatel objektu i zástupci radnice. Velké kino je uzavřené od března loňského roku.

„Je v ještě horším stavu, než jsme předpokládali. Závad je celá řada, třeba přetížené nosné ocelové konstrukce, nevhodné zásahy do nich realizované v průběhu doby, či nekvalitně a neodborně provedené sváry,“ informoval Leopold Bednařík z odboru realizace investičních akcí magistrátu.

Zlínská radnice i přes toto zjištění nadále počítá s tím, že objekt využije pro potřeby města, filmového festivalu, koncerty, různá vystoupení, společenské či sportovní akce, hlavní funkcí by však mělo zůstat promítání filmů. „Je to jeden ze závěrů nedávného jednání odborníků o budoucnosti Velkého kina,“ sdělil tiskový mluvčí zlínského magistrátu Zdeněk Dvořák.

Velké kino by podle mluvčího mělo být po rekonstrukci objektem, který při zachování hodnot kulturní památky nabídne maximální užitnou hodnotu. „V této souvislosti se uvažuje o tom, jak do objektu umístit nezbytné zázemí, ale také jeviště s proměnlivou velikostí, orchestřiště, či konstrukci pro dočasné vyrovnání části hlediště,“ pokračoval Zdeněk Dvořák.

„Bude to samozřejmě náročný úkol. Současně se debata na úrovni památkové péče dostala do nové roviny tím, že předmětem památkové ochrany nemusí být jen původní podoba z roku 1933, ale i pozdější úpravy,“ shrnul

některé z výstupů architekt Ivo Tuček z oddělení prostorového plánování magistrátu. Dodal, že jde o rámcovou představu, která bude na dalších jednáních, z nichž nejbližší se uskuteční v prosinci, dále upřesněna.

Velké kino bude podle tiskového mluvčího magistrátu rekonstruováno podle návrhu, který vzejde z architektonické soutěže. Radnice ji hodlá vypsát v průběhu příštího roku. „Z vybrané varianty vyplyne i cena. Předpoklad je, že půjde minimálně o desítky milionů korun.

Přestože je kino uzavřené, město nadále pokračuje v jeho údržbě. Objekt má i svého správce,“ dodal mluvčí magistrátu.

Velké kino postavila v roce 1932 firma Baťa podle návrhu architekta Františka Lydie Gahury. Původní kapacita hlediště dosahovala až 2270 míst. Přesto, že byla postupně snížena na nynějších 1010 sedadel, jde stále o největší kino s celoročním provozem v České republice.

<https://www.novinky.cz/vase-zpravy/zlinsky-kraj/zlin/5298-47599-zlinsky-magistrat-chce-zachranit-historicke-velke-kino-i-pres-jeho-spatny-stav.html>

Industriální stavby mizí šmahem. Nejhroženější jsou továrny z poválečné doby, říká architekt

Téma: Česká komora architektů

6.11.2017 Boleslavský deník Strana 4 Region/Rozhovor

ANDREA KARLÍKOVÁ

Továrny, pivovary, cukrovary. Dříve jsme ty to objekty mohli nalézt v každém malém městě, nyní jich však každý rok mizí desítky. Jaké industriální stavby jsou u nás nejvíce v ohrožení a jak se bojuje o jejich záchranu?

Střední Čechy – O tom jsme si povídali s Janem Zikmundem z Výzkumného centra průmyslového dědictví FA ČVUT. Rozhovor vznikl při příležitosti zahájení výstavy Benešov technický a industriální, která nabízí unikátní a téměř zapomenutý pohled do historie města.

Výstava potrvá v benešovském výstavním sále Státního okresního archivu do konce listopadu.

* Kterou ze ztrát z posledních let považujete za největší, zůstaneme-li v regionu středních Čech?

Neřeknu jednu stavbu, ale místo, kde došlo k několika ztrátám. Nedaleko odsud, v Týnci nad Sázavou, zmizela v roce 2013 prádelna bavlny firmy Kuffler a Reichel, kde od konce 30. let František Janeček montoval motocykly Jawa. Budova byla nejen skvělou a do posledních chvil autenticky dochovanou architekturou, ale odkazovala i k významné historii města. Vedle stojí etážová budova, kam se výroba motocyklů později přesunula. Zajímavá stavba z počátku 60. let, která sice nebyla zbořena, ale v zásadě je zlikvidována necitlivou rekonstrukcí. Škoda je i tamního železničního mostu z roku 1896 a teplárny, opět pěkného příkladu poválečné architektury z přelomu 50. a 60. let.

* Jaké průmyslové stavby jsou u nás nejčastěji bořeny?

Jde to napříč celým spektrem. Nedochovaly se nám téměř žádné cukrovary a rychlým tempem mizí také pivovary a textilky. Obecně bych ale řekl, že z průmyslového dědictví jsou dnes nejhroženější asi dvě skupiny: poválečné továrny, které nikdo neregistruje a jsou tak bořeny bez sebemenšího zájmu. Pak se stane, že přicházíme i o světově unikátní budovy, jako byla například ověřovací bezvřetenová prádelna v Ústí nad Orlicí. A pak drobné stavby, například drážní – výtopny, sklady, vodárny – které jsou ve velkém likvidovány kvůli modernizaci tratí. Proto jsme na tyto a další zapomenuté přehlížené stavby v červnu upozornili vyhlídkovým symposiem a na konci roku vyjde na toto téma i publikace.

* Má ale smysl snažit se zachovat všechny stavby, tedy i takové, které už pozbyly účelu, pro který byly původně stavěny?

Samozřejmě není možné zachránit je všechny. Pro majitele představují překážku především dvě věci: nedokážou pro ně nalézt nové využití a pak často špatný stav, jejich oprava by byla příliš nákladná a levněji potom vyjde demolice a nahrazení novostavbou. Naštěstí máme i pár pozitivních příkladů. Dnes hojně

navštěvovaný pivovar v Lobči na Mělnicku koupili mladí architekti jako ruinu a postupnými kroky ho opravili. Myslím, že bychom se měli snažit architektonicky či historicky významné stavby zachovat pro další generace.

* Rekonstrukce takových staveb ale mohou trvat i roky. Proč by tedy mělo být pro majitele zajímavé je opravovat?

Developeři a investoři potřebují mít budovu v provozu co nejdříve, aby se jim rychle vrátily investované peníze. U historických staveb přichází návratnost až po letech. Když se ale majiteli podaří cenný objekt citlivě opravit, jeho hodnota bude vždy vyšší než u novostavby. Navíc bývá katalyzátorem dalších pozitivních proměn místa či oblíbeným cílem turistů.

* Jsou stavby, které chátrají už desítky let. Lidem vadí, že hyzdí město, přitahují pochybné existence, zabírají místo. Jak dlouho má smysl čekat, než si jich všimne nějaký osvícený investor a kdy už je podle vás demolice na místě?

Každá stavba má svého majitele a záleží jen na jeho rozhodnutí. Jestliže je to soukromý vlastník, tak mu můžeme těžko nakazovat, co s ní má, nebo nemá dělat. Něco jiného je, když ji vlastní město, protože tím se stává stavba zároveň i veřejným zájmem a lidé by měli mít možnost vyjádřit se, co se s ní stane. Bezpochyby je důležitý i fyzický stav toho domu. Vždy mě zamrzí případy, kdy jdou dolů malé budovy v dobrém stavu, pro které by se dalo najít nové využití.

* Když takové stavbě demolice hrozí, vstupujete s Výzkumným centrem do tohoto procesu? Snažíte se tomu zabránit, najít řešení?

Podáváme v některých případech návrh na prohlášení za kulturní památku. Někdy se na nás obracejí místní občané bojující za záchranu továrny, když potřebují odbornou záštitu pro jejich další aktivity. Dále pořádáme s platformou Industriální stopy (www.industrialnistopy.cz) řadu osvětových akcí pro veřejnost. Jinak naše role je také mapující, snažíme se upozorňovat i na ty dobré příklady, kde došlo k přestavbě. Před třemi lety jsme vydali publikaci Architektura konverzí, kde jsou zaznamenány konkrétní stavby, které dostaly novou náplň v letech 2005–2015. Jsou v ní ukázky toho, čím vším může bývalá fabrika být. A nakonec, když objekty štěstí nemají a dojde k jejich demolici, tak dál sledujeme, co vzniklo na jejich místě.

* A co nejčastěji vidíte?

Obecně se říká, že když se něco likviduje, tak by na tom místě mělo vzniknout něco minimálně stejně dobrého. To se ale bohužel neděje. V drtivé většině je to banální developerská výstavba. Úsměvné je, když se ta nová administrativně-obchodní centra či bytové komplexy pojmenují po té fabrice, která tam stála předtím.

* Ještě k těm dobrým příkladům: před lety se architektům z ČVUT podařilo zastavit demolici pivovaru v Buštěhradu navázáním kontaktu s majitelem. To bylo na poslední chvíli, je to tak?

Ano, majitel už měl na pivovar demoliční výměr a na jeho místě měly vzniknout nové byty. Byl to nápad Václava Girsy z Ústavu péče na naší fakultě architektury, který na poslední chvíli nabídl vlastníkovu, že zadá vypracování studie konverze areálu studentům. Nakonec z toho vznikla i architektonická soutěž, do níž se přihlásilo na 60 návrhů. Je důležité říct, že šlo opravdu o výjimečnou situaci, kdy majitel firmy na žádost architektů od demolice nakonec ustoupil.

* Jak to dopadlo?

Popravdě aktuální situaci přesně neznám. Podle mých posledních informací se zatím nestalo vůbec nic, firma na to nejspíš nemá peníze. Ale pivovar stojí.

* Co byste doporučil lidem, v jejichž městě se má bourat stavba, na které jim záleží a přejí si ji zachovat.

Vždycky funguje, když se daný případ podaří zmedializovat a dostat ho do všeobecného povědomí široké veřejnosti. Pomáhá do ohrožených a doposud uzavřených staveb pořádat exkurze, pokud to tedy jde, tím se také mění její přijímání. V takových situacích je pak manévrovací prostor úplně jiný. A co se dá ještě dělat? Také je možné podat návrh na prohlášení za kulturní památku. To může udělat úplně každý.

* V posledních letech se mi zdá, že mladých lidí, kteří usilují o zachování historických staveb, přibývá. Ti se často pouštějí i do samotných oprav. Neblíží se doba, kdy budeme litovat, že jsme si velkou část těchto staveb zbourali?

Já myslím, že ta doba už nastala. Ale k těm mladým lidem – je potěšující sledovat, že ač se někdy nejedná o profesionály v oboru, jejich aktivity fungují leckdy mnohem lépe, než iniciativy odborníků. Obrovskou roli v tom pochopitelně hrají i sociální sítě, kde se těmto aktivistům daří zaujmout pro dané téma značné množství dalších lidí. Příkladem je třeba spolek Mazutka žije!, který se snaží zachránit unikátní mazutovou výtopnu na pražském sídlišti Invalidovna z 60. let, nebo právě benešovský historik Michal Horáček, který teď takto popularizuje zapomenuté průmyslové dědictví Benešova.

* V rámci projektu Industriální topografie jste spustili aplikaci, která mapuje industriální stavby po celé České republice. Můžete ve stručnosti popsat, jak funguje?

Aplikace je zjednodušená verze naší veřejně přístupné databáze, upravená pro mobilní telefony a tablety. Zachovává všechny důležité parametry jako vyhledávání a základní třídění podle stavu, její hlavní výhodou je ovšem přesná lokalizace v terénu. Každý se tak může hned podívat, jaké fabriky se nachází v jeho bezprostředním okolí. Přístup je přes stránku www.industrialnitopografie.cz, která detekuje mobilní zařízení a nabídne vstup buď do aplikace, nebo na klasický web. Máme zveřejněno přes 5000 objektů, které jsou podrobně popsány, a asi 2000 dalších, které jsou označeny bodem v mapě. Systém ovšem neustále aktualizujeme a doplňujeme, proto uvítáme jakékoliv podněty, připomínky a tipy.

Nová Bystrouška bude otevřená a bezpečná

Téma: Česká komora architektů

3.11.2017 Mladá fronta DNES Strana 16 Brno a jižní Morava
(drm)

BRNO Centrum volného času Bystrouška se dočká nové budovy, známá už je i její podoba. Architektonickou soutěž, v níž se utkalo patnáct různých návrhů, vyhrál projekt týmu architekta Petra Pelčáka. Porota ocenila především to, jakým způsobem se projekt vypořádá s dispozicemi terénu, ale i propojení pavilonu s okolím, které podle ní posílí komunitní význam celého území. Projekt nejlépe pracoval s ‚nudlovitým‘, dlouhým a úzkým tvarem prostoru. Porota ocenila i navržení nového veřejného prostoru na Horním náměstí, ze kterého se bude vcházet přímo do budovy. „Důležitý je i záměr projektu rozdělit výstavbu centra volného času a multifunkční sportovní a kulturní haly na dvě etapy. Nebude tedy potřeba budovat vše najednou, ale bude možné přizpůsobit výstavbu peněžní situaci,“ uvedl náměstek primátora města Brna Martin Ander (SZ), který v soutěži zastával pozici náhradního porotce.

Za první místo v soutěži dostal Pelčákov tým odměnu čtyři sta tisíc korun. Porota ocenila, že je centrum navenek otevřené, ale uvnitř zároveň srozumitelné a bezpečné.

Centrum Bystrouška má v městské části Bystrc už dvacetiletou tradici. Pořádá jak kroužky pro děti, tak různé pohybové i výukové kurzy pro dospělé. Nová budova poskytne další učebny, sály i prostory pro sportovní, kulturní a společenské účely, které rozšíří jeho možnosti.

GRRR! STAVÍTE BLBĚ

Téma: Česká komora architektů

3.11.2017 Pátek Lidových novin Strana 26 Rozhovor:
Michala Komrsková

Říká si Arch V Ader a jeho facebookovou stránku Archwars sleduje více než 40 tisíc lidí. Vystudoval architekturu, má vlastní studio, přesto se v přestrojení odkazujícím na legendárního zlouna věnuje dokumentaci toho nejhoršího, čeho se dopouštíme.

S kritikem architektury jsem chtěla mluvit z mnoha důvodů. Jedním z nich byla i diskuse, kterou jsme vedli s kolegy na téma všebarevné zateplování, které kromě toho, že je hnusné, dokáže zničit i veškeré zdobné prvky fasád.

Arch Vader, jehož jméno odkazuje k úhlavnímu padouchovi Darthu Vaderovi z Hvězdných válek, vystupuje na internetu anonymně, proto jsem čekala, že i na rozhovor přijde zloun v kostýmu. Dostavil se milý a sympatický chlapík, jehož sarkastické kritice dává váhu zejména to, že je sám profesí architekt.

* Proč na síti vystupujete anonymně? Máte strach, aby vám někdo nenabančil?

Podobně jako Star Wars měli svého hlavního padoucha, který ale vesměs sbíral pozitivní hlasy publika, mají Archwars svého antihrdinu. Arch Vader je takový komiksový antihrdina, zlý architekt, který nechválí, ale vše jen kritizuje a dobře dokresluje svět Archwars. Kostým na sebe poutá pozornost, lidi zajímá. Anonymita vůbec nesouvisí se strachem, že šlápnu vedle. Arch Vader není anonym, je to pseudonym. Spisovatelé také píšou pod pseudonymem. Arch Vader, neznámý člověk v černém hábitu, dokáže mnohem lépe prodat hlavní sdělení Archwars, a tím je to, že stavíme blbě. Tohle sdělení by jinak bylo celkem nudné.

* Kdy jste padoucha přivedl na svět?

Archwars vznikly z hecu asi před pěti lety. Skutečně jsem byl frustrovaný tím, jak to tu vypadá, co stavíme a navrhujeme. A že jakákoli odborná kritika nic nepřináší a lidi jí nerozumí. Tak jsem lidem zkusil dát něco, čemu rozumět budou. Archwars jsou vlastně takový škvár a bulvár. Jednoduchou formou, s nadhledem a vtípem prezentujete největší blbosti, co tu děláme. A do tohoto pelmelu vmíchám některá důležitá sdělení, která jsou třeba naléhavější a složitější. Kupodivu to funguje perfektně.

* Jaký to má ohlas?

Za těch pět let si lidé Archwars skutečně všimli. A všimla si toho všechna velká média. Na Facebooku má největší dosah vtípná kritika rodinných domků. Mnohem důležitější dosah je u velkých staveb za miliardy, například s kritikou nového metra byly Archwars velmi úspěšné. To samé platí i pro další obtížnější kauzy a veřejné zakázky, jako bylo plzeňské divadlo nebo radnice na pražské Palmovce. Pořád se ale bavíme o dosahu na internetu. Měřitelné to bude, až se tím začne někdo řídit. Nepřečeňoval bych to.

* Chodí vám nenávistné vzkazy?

Tu a tam se někdo najde, ale spíš z toho mám legraci. Největší potíží mám s tím, když ta moje kritika míří na někoho, kdo si úplně neuvědomuje, co vlastně postavil. Týká se to třeba rodinných domků. Třeba je ten člověk s hnusným barákem společnosti daleko prospěšnější než ten, kdo má barák krásný. Třeba je pěstounem pěti dětí nebo zaměstnává hodně lidí. Vždycky si to musím srovnat, že kritika není osobní a míří pouze na ten dům a ne na toho majitele. Pro něj to však osobní je. Navíc Archwars jsou plné drsného sarkasmu, který už sám o sobě říká, že se na něco nebo na někoho díváte shora, s určitou mírou pohrdání. Místy je to hodně na hraně.

* Co vás jako architekta nejvíc štve, když jdete po ulici?

Že opakujeme stejné chyby. Díváte se kolem sebe a vidíte chyby na chodnících, na dlažbách, na fasádách, na oknech nebo i na plotech. Viděla jste je už před pěti lety a myslela si, že to třeba časem zmizí. A ony se dělají neustále – a někdy jsou čím dál horší.

* Co je špatně na chodnících?

Materiál, skladebnost, technické zpracování, různě se propadají, používáme blbé materiály. Nepřemýšlíme, že by chodník mohl být stejný v celé ulici. Jdete a třikrát se změní – z asfaltu na betonovou dlažbu a pak na kamennou, co tam byla původně. Nebo chodník najednou končí a nenavazuje. Tak třeba tohle je neskutečně blbé na chodnících. Máte možnost jej opravit, ale někde zbyla nějaká dlažba, tak ji vezmete. To je jedno, že tam nepatří nebo že není stejná jako původní. Prostě ji tam dáte, je to opravené, máte splněný úkol. To mě štve ze všeho nejvíce, že je nám to jedno. Nikdo u toho nepřemýšlí. Každý, i ten koncový člověk, který to dělá, i ten musí přemýšlet, nesmí jen slepě plnit úkoly.

* Proč nám to nevádí?

Máme svých starostí dost, ne že ne, ale jsme líní a lhostejní.

* Na stránkách Archwars sdílíte odstrašující příklady. Můžete špatným příkladem změnit pohled na architekturu?

I stud může být motivací ke změně, člověk se třeba chytne za nos a už podobnou věc neudělá. Ty stránky jsou jakýsi ventil frustrace, kterou architekti, ale i jiní lidé mají. Když vidí nějakou příšernost, prostě si tam vylijí svůj hněv. Není to ale jenom drsnější kritika, je to dělané s humorem, je to jistá forma zesměšnění. Je to však jen jedna z cest. Také musíte propagovat dobrou architekturu a mít i realizátory, kteří budou mít touhu projekty dobře navrhnout i postavit.

* Jaké chyby ještě budeme muset udělat?

Bych byl rád, kdybychom je radši nedělali, ale my je dělat budeme a já se asi nedožiju doby, kdy většina staveb, které u nás vzniknou, bude dobrá. Čekají nás nesmyslné investice založené na rychlém řešení nějakého aktuálního problému, třeba nedostatku bytů, domovů pro seniory. Přednost tu bude mít rychlost a peníze. Architektura je bohužel věc, která vyžaduje čas a práci. Také nás čekají demolice starých obytných budov, protože si s nimi prý nevíme rady, neumíme pro ně najít novou funkci a stojí to peníze, tak je radši zboříme a postavíme nové. Sice by bylo dobré, kdyby budova, která ji nahradí, byla minimálně stejně dobrá jako ta původní, ale bohužel se to zase nepovede. Jednoduše když má návrh akutní potřeba, honba za co nejrychlejším a nejlevnějším řešením, správné věci se nedějí. Ony se totiž dělají strašně pomalu a stojí nějaké to úsilí.

* Patří mezi tyhle rychlé chyby i to nešťastné zateplování, kterým definitivně zničíte třeba ozdobné prvky fasád, charakter budov?

Jistě. Myšlenka zateplování je racionální a správná, ale my u toho nemyslíme na estetiku, kontext, funkčnost a nakonec se asi dočkáme toho, že tady budeme mít jenom nějaké krabičky pokryté polystyrenem. Nebo možná budou celé stavby z polystyrenu. Nebo to bude věc, kterou navrhne robot, vytiskne se na 3D tiskárně, my jen dosadíme okna a to bude naše bydlení. Každopádně zateplování, jak ho teď sledujeme, je chyba způsobená právě touhou mít problém vyřešený levně a hned.

* Týká se to i známé školy v Kamenných Žehrovicích, která se z milé vesnické budovy stala něčím mezi hernou a supermarketem?

Ano. Ta škola je případ, který ilustruje naši hloupost, lenost, lhostejnost a absenci kritického myšlení. Jsme lhostejní k věcem, které mají historickou a estetickou hodnotu. Z budovy zbyla vykastrovaná krabice kvůli tomu, že jsme chtěli ušetřit pár korun na teple. Ta lenost je všudypřítomná. Jsme líní si zjistit o zateplování něco víc. Jsme líní si dobře vybrat projektanta. Stavební úřad je líný vyžadovat na zateplení stavební povolení. Stavební firma je líná vznést nějakou námitku proti hloupému projektu. A nakonec to nejlepší – lidé jsou líní se ozvat a hlavní autoři strkají hlavu do písku. Reakce paní starostky a zastupitelstva na kritiku je ukázka dutosti a neschopnosti si vysypat popel na hlavu. Raději budou slepě tvrdit, že se to povedlo, než aby přiznali, že král je nahý. Je to diagnóza. Asi by tu měla proběhnout nějaká architektonická inkluze pro tuhle deprivovanou a zdeformovanou společnost.

* Jeden z argumentů proti zní, že je každého věc, co se svým majetkem udělá. Je správný?

Myslím si, že to skutečně je každého věc. Ať si dělá každý, co chce, ale ať to dělá s ohledem na zákony, směrnice, regulace, tradice. Není to každého věc, když se charakter stavby nebo její barevnost do dané lokality nehodí. Do povolování takové stavby může zasáhnout stavební úřad. Pokud v místě funguje městský architekt, může majitele limitovat zamítavým stanoviskem. Kam nedosáhne úřad, což může být poměrně hodně míst, tam je jedinou záchranou lidský vkus. Já jim do toho nechci kecat, stačí, když se budou řídit zákony, regulacemi a zákony estetiky. Když bude kvalita architektury pro lidi téma, pak se s dostatečnou kontinuální výukou a dobrými příklady dostaneme do lepší doby. Nemusí to pak být doba polystyrenová. Raději bych ji nazýval doba zateplovací. Místo prachsprostého polystyrenu budeme na fasády dávat dobrou omítku, používat architektonické prvky, dřevo, cihly, budeme mít domy hezké i zateplené.

* Nemáte ani jeden dobrý příklad?

Stačí zvednout hlavu, koukat se a ten rozdíl si prožít. Jít do pěkné školy, máme tu Národní technickou knihovnu, nový kostel svatého Václava od Marka Štěpána, moderní stavby v Litomyšli, zrekonstruovanou Dolní oblast Vítkovice, to jsou novostavby, které jsou krásné a oceňované. Když vidíte technologie, způsob, kterým je

budova navržená, jak je funkční, a prožijete si, jak ten dům funguje, pak si možná řeknete: Jo, tohle je dobré, to bych chtěl taky mít ve svém městě. Jenže my jsme uzavřeni v bublině, víme, jak špatně vypadá náš dům, úřad, škola, do které jsme chodili a která nesplňuje standardy škol, které vidíme na Západě. Ale my bohužel nevytáhneme z té bubliny hlavu, nepodíváme se kolem a zabředneme v tom samém. Standardem pak bude ta naše hrozná škola, která maximálně nakoupí lepší vybavení do počítačové učebny. Je třeba vzdělávat se, cestovat, prožívat dobré věci.

* Jak ovlivňuje takové prostředí náš vkus?

Okolní prostor vás víceméně utváří, utváří vás místo, ve kterém žijete. Člověk, který bude žít v Litomyšli, bude mít úplně jiné estetické cítění než člověk, který žije na jiném průměrném malém městě, kde se radnice zrovna nestará o veřejné prostředí. Když nebudeme naše prostředí vytvářet dobře, i další generace budou nevkusem postižené. Už teď například vnímáme jako standard reklamu v ulicích, při zateplování standardně natíráme paneláky nějakou výraznější barvou. A ti, kteří to vidí, ale neřeknou, že je to špatně, to časem budou brát jako standard taky, zvyknou si. Časem si člověk zvykne na cokoli.

* Proč máme v barvách takovou zálibu?

Myslím, že je to nějaký naivní pokus veřejnosti o zkrášlení něčeho, co asi vnímáme jako strašně ošklivé nebo alespoň nudné. Velký segment společnosti vyrůstal v šedém socialismu a barevný domek se lidem líbí asi proto, že není šedivý jako ten panelák, ve kterém bydleli minule. A tak tam dají tu veselejší barvičku. Ještě veselejší, než má soused. Je to něco na způsob kraslic. Jen ty kraslice nejsou oblé, ale hranaté a mají stanovou střechu. Ale on i fialový dům může být pěkný, pokud je dobře zasazený do kontextu.

* Kam by se dal dobře zasadit fialový dům?

To samozřejmě záleží právě na kontextu a na vizi autora. Dovedu si to představit. Mohla by to být třeba nějaká soliterní galerie moderního umění, kdy obsah vnitřku vybízí k tomu, aby upoutal divákovu pozornost i venku... Samozřejmě za tím musí být dobrá obhajoba, proč je to fialové. Například stadion v Mnichově mění své výrazné barvy podle toho, kdo zrovna hraje zápas – jestli červený Bayern, modrý Mnichov 1860, nebo červeno-černo-bílá německá reprezentace. Svítí do okolí různými sytými barvami a poutá pozornost. V kontrastu s tím jsou naše pestrobarevné rodinné domky. U nás vám důvod té výrazné barevnosti nejsou schopní říct ani ti majitelé. Oni to vlastně ani mnohdy nevědí.

* Umí aspoň po čase přiznat, že je to obtěžuje, že jim ta barva už přijde agresivní?

Pokud nebyli schopni věnovat výběru barvy dostatečný čas už na začátku, ani po letech si nebudou uvědomovat, že vybrali blbě. Nejhorší je, že výběr takhle výrazné barvy, ať už je to zástavba uvnitř města, činžovní dům, panelák, nebo rodinný domek, nejvíc obtěžuje to okolí. Chodíte kolem a musíte se na takový dům koukat vy, ne majitel.

* Řada lidí se rozhodne pro katalogový dům, protože buď budou mít na dům, nebo na architekta. Co s tím?

Lidé jdou po katalogových domcích hlavně proto, že to je snazší a rychlejší. Když si koupíte projekt katalogového domu nebo domu na klíč, žádného architekta neplatíte. Častokrát je ale dům na pozemek neosaditelný, protože je třeba ve svahu, a vy jste si vybrala dům určený na rovinu. Musíte dělat projektové změny – a ty už vás něco státn budou. Ve výsledku se kvůli takzvaným klientským změnám můžete dopracovat na poměrně velké peníze, které jste mohli věnovat architektovi. Architekt vám udělá dům, který může být dokonce levnější než ten, co si koupíte v katalogu. Vyzví veškeré informace, jak žijete, jaké místnosti potřebujete, a jeho úkolem je vejít se do rozpočtu. Na konci, pokud všechno klapne, máte dům, který je dobrý, hezký, zapadne do prostředí a je jen váš.

* Je naivní si myslet, že kdyby někde na začátku rozhodovacího procesu „katalog, nebo architekt“ do hry vstoupil architekt, že by je přesvědčil?

To musí být v myšlení investora. Jde to, ale architekt to bude stát hodně energie. Jenže když se o to pokoušet nebudeme, budeme tu mít parcely plné katalogových domů. Dělat dům s architektem neznamená, že architekt to udělá a vy se nemusíte o nic starat. Musíte tomu věnovat čas, protože chcete dům mít hezký, účelný, funkční – a chcete ho mít takový už od začátku. Architekt vám nepostaví dům, který si potom zkrášlujete tak, aby nebyl stejný, jako mají všichni ostatní.

* Třeba je to zkrášlování, ta „práce na baráku“ těší. Není v tom ona slavná česká kutilská historie?

Pak bych vídal víc domků, které jsou splácané dohromady svépomocí, ale těch už ubývá. Záplava rodinných domů z 90. let, všechny ty levné bungalovy, to jsou domy, které jsme si svépomocí nepostavili. Ty domy sem absolutně nepatří, nemají s českou architekturou vůbec nic společného. Ale byly nové, barevné, vyfocené s velkou televizí a s velkým autem na dvoře, posazené do hezké krajiny s bazénkem. To se lidem líbilo, začali to stavět a dnes se i slovo bungalov tak všilo, že všichni vědí, co to je. Že to je dům, jehož půdorys se blíží čtverci a má stanovou střechu. Pro mě je to ale skoro sprosté slovo. Bungalov tady historicky nemá žádnou kotvu, je to dům na americké předměstí, do velkých sídelních kaší. Chytil se tu jenom kvůli tomu, že byl tenkrát jiný než ostatní a byl dostupný.

***

bych byl rád, kdybychom chyby radši nedělali, ale my je dělat budeme. Přednost má rychlost a peníze. Architektura je bohužel věc, která vyžaduje čas a práci. Arch VAdler Architekt vystupující pod pseudonymem inspirovaným padouchem Darthem Vaderem z Hvězdných válek. Sám o sobě říká: „Arch Vader je takový komiksový antihrdina, zlý architekt, který nechválí, ale vše jen kritizuje. Komiksový hrdina bez tváře je zajímavější než já, za to vám ručím. Opačně by to byla taky škoda. K čemu by byla lidem informace, že Arch Vader je zrovna tenhle týpek, co se jmenuje takhle? Myslím, že by to i ublížilo konceptu Archwars. Ztratily by tajemno, které láká pozornost. Navíc je mnohem zábavnější nevědět než vědět. Arch Vader totiž může být kdokoliv, kdo si tu masku dá na obličej.“

V Kolíně vzniká unikátní linie teras nad řekou

Téma: Česká komora architektů

3.11.2017 kolinsky.denik.cz Strana 0 Moje Kolínsko

Jana Martinková

Kolín – Kolín má tu smůlu, že nemůže mít u historického centra promenádu kolem řeky, jako to mají v jiných městech. Těsně u Labe totiž vede trať. Co se však zdá být jasně neřešitelné, někdy oklikou východisko má. Kolín to postupně řeší otvíráním teras za domy na náměstí, jež jsou zadními částmi situovány nad řeku. Vzniká tak vlastně unikátní linie teras na skále nad Labem.

„Velkým kamínkem do této terasové mozaiky bylo nedávné otevření mnoho let nepřístupných a nyní nově rekonstruovaných teras za městským společenským domem. K tomu již dvě restaurace mají pěkné visuté terasy nad Labe a nyní se chystá ještě úprava zahrad za městskou knihovnou a vnitrobloku bytového domu v Husově ulici.

Znovuotevřené terasy za společenským domem, na které město získalo příspěvek z grantového programu automobilky TPCA, si většina Kolíňáků pochvaluje. „Je to pěkné místo, překvapilo mě, jak je to tam velké. Čekal jsem něco velikosti širšího balkónu,“ smál se Lukáš Hanák.

„Ohlasy, které se ke mně dostaly, jsou zatím pouze kladné. Až se to zdráhám říct, protože se to většinou vymstí,“ shrnul necelé dva měsíce po otevření teras starosta Vít Rakušan. „Je to prostor, který mladou generaci překvapil, mnozí ani nevěděli, že tam něco takového je. U starší generace vzbudil sentiment a snad i dobrý pocit, že je to změna k lepšímu,“ dodal starosta.

Podle starosty jsou terasy něčím, co může Kolín definovat. „V Kolíně zkrátka nábreží u železnice není klasické promenádní, je tam málo místa. Ale díky vyvýšení středu města na labské skále na této straně má Kolín unikát, že může takový prostor vzniknout o něco výš,“ shrnul starosta.

Od teras společenského domu před terasy restaurací se postupuje se směrem ke knihovně. I tam by měl vzniknout odpočinkový prostor na vyvýšených terasách nad Labem.

Vstupovat by se do něj mělo od Masarykova mostu. „Spojíme to i s dalším veřejným prostorem, a to vnitroblokem bytového komplexu v Husově ulici,“ prozradil místostarosta Tomáš Růžička. Na změny obou prostorů bude samozřejmě architektonická soutěž. Výsledkem pak bude vlastně celá linie teras od kulturního domu až ke starému mostu.

Co je trochu nepřitelem odpočinku v těchto místech, je právě zmíněná železnice. „Na letní terasu chodíme moc rádi, ale než nám přinesou jídlo, projede vlak nejméně třikrát. A to musíte přestat mluvit a počkat, až přejede, protože se prostě neslyšíte,“ popsala Tereza Váchová, která chodí do restaurace Vespa.

„Ředitele městského společenského domu Zdeňka Hejduka se už řada lidí ptala, jestli budou na terasách nad řekou koncerty.

„Na začátek léta jsme pozvali Circus Ponorka Honzy Ponocného. Tak to bude takový test, jestli koncertování a vlaky půjdou dohromady,“ řekl Zdeněk Hejduk. Podle našich informací se Jan Ponocný prostoru s hlukem vlaku neobává, ba právě naopak. Zakomponuje ho pryj dokonce i do své hudby.

https://kolinsky.denik.cz/zpravy_region/v-koline-vznika-unikatni-linie-teras-nad-rekou-20171103.html

VEŘEJNÝ PROSTOR CZ / KRAJINA MĚSTA

Téma: Česká komora architektů

3.11.2017 kultura21.cz Strana 0

Lenka Klodová, Jiří Surůvka, Favu Vut Brno

Galerie Jaroslava Fragnera představí na výstavě Veřejný prostor CZ / Krajina Města v průběhu listopadu výběr 60 mimořádných realizací v oblasti veřejného prostoru. Nabídne projekty pro jednotlivá náměstí či parky až po rozsáhlé koncepty ovlivňující podobu nejen center měst za posledních 27 let z celé České republiky. Na projektu spolupracovaly Ústav dějin umění AV ČR, Galerie Jaroslava Fragnera a Galerie Architektury Brno. Součástí výstavy je také prezentace o pražských veřejných prostranstvích vytvořená Institutem plánování a rozvoje hlavního města Prahy.

Výstava bude zahájena v úterý 31. října debatou SDÍLENÉ UMĚNÍ: ANO, ČI NE? (od 18 hodin ve Svatováclavském sále Betlémské kaple, vstup zdarma, bez registrace); účast přislíbili Zuzana Štefková (Artwall Gallery), Pavla Melková (IPR Praha), Denisa Václavová (Proluka, 4+4 dny v pohybu), Pavel Karous (Vetřelci a volavky), Tomáš Knoflíček a Libor Novotný (Kukačka) a Ludvík Hlaváček

(Centrum pro současné umění Praha). Po debatě v 19:30 vystoupí se svými performancemi umělci Lenka Klodová, Jiří Surůvka a studenti Ateliéru tělového designu FAVU VUT Brno a od 20:30 odstartuje koncert kapely Vítrholc.

„Veřejný prostor se v posledních letech dostává na přední místa diskuzí o architektuře. Již se nejedná jen o téma expertů, ale i široké veřejnosti a politiků. Pravidelná mezinárodní soutěž Evropská cena za městský veřejný prostor s následnou putovní výstavou vítězných realizací (organizuje ji Centrum pro současnou kulturu v Barceloně (CCCB); GJF uvedla v ČR již tři ročníky) ukazuje, že metropole jako Barcelona, Paříž, Kodaň, Lublaň, ale i řada menších evropských měst se věnuje péči o veřejné městské prostory a o jejich originální a přitom obyvatelné ztvárnění mimořádnou pozorností. V mnoha směrech lze tento pozitivní obrát shledat i v českých a moravských městech. I u nás můžeme evidovat snahy o vysvobození městských veřejných prostorů zpod nadvlády automobilové dopravy a jejich návrat širším sociálním a relaxačním funkcím. Mnohá – především historická – centra měst i venkovských sídel prošla v posledních dvou dekadách regenerací, jejíž součástí byla i kultivovaná úprava jejich hlavních náměstí a ulic. K zajímavým počínům je třeba přičíst i méně tradiční formy veřejných prostorů, prostor pro nové formy sportovních aktivit, za pozornost ale stojí i různé umělecké nebo občanské aktivity, které jsou sice jen dočasné povahy, ale mohou působit,“ uvádí téma jeden z kurátorů Petr Kratochvíl.

„Výstava může tedy představit již široké spektrum dobrých realizací a aktivit. Nechce však být jen reprezentativní přehlídkou pozitivních příkladů. Chce upozornit i na základní problémy, které veřejné prostory našich sídel ohrožují: jejich otevřenou či plíživou privatizaci a komercializaci; zanedbanost mnoha městských prostorů, které nestojí v centru pozornosti nebo patří do sociálně okrajových oblastí; přetrvávající upřednostňování potřeb individuálního automobilismu aj.“ Šedesát realizací z celé republiky rozdělených do šesti kapitol (rekonstrukce historických městských prostorů, nové veřejné prostory, komplexní přístup k veřejnému prostoru, parky, umělecká díla ve veřejném prostoru a aktivity) jsou prezentované formou výleповých plakátů, instalaci doplňují rovněž videa prezentující aktivity sdružení a spolků, které se výrazně podílejí na proměnách veřejných prostranství našich měst a obcí. Prostor v přízemí GJF je věnován prezentaci koncepčního přístupu Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy (IPR Praha) k pražským veřejným prostranstvím. Návštěvníci budou moci nahlédnout do dílny Kanceláře veřejného prostoru a Kanceláře projektů a soutěží. Instalace představuje ucelený průřez jejich tvorbou – hotové i připravované koncepční studie, architektonické soutěže, metodické dokumenty a další aktivity. Bude zde představen i aktuální projekt Pražské židle & stolky, který jednoduchým způsobem oživuje pražská veřejná prostranství a zapojuje aktivní občany, spolky a instituce do spoluvytváření příjemného a obytného města.

Výstavu budou také doprovázet venkovní site-specific instalace před galerií. Pouze v den zahájení to bude Červený koberec (Petr Kratochvíl), jehož plocha přibližně odpovídá velikosti jedné ze dvou ramp (cca 25 × 4 m), které mají být vykopány v dolní části Václavského náměstí k plánovaným podzemním garážím. Dílo Predátoři a plameňáci (Pavel Karous) vědomě pracuje s plameňákem jako symbolem kýče v americké společnosti a „predátora“ jako intervence ve veřejném prostoru. Název i dílo je reminiscencí projektu Vetřelci a volavky; je vyrobeno z ocelového plechu a epoxidu a přestříkáno výraznými nepatřičnými luminiscentními barvami. Socha vodního ptáka ve fontáně symbolizuje indiferentní výtvarné realizace v rámci státních zakázek (libreto Fauna a flóra) – dílo je tedy ironické a otevírá otázku, jak by mělo ve 21. století vypadat státní umění ve veřejném prostoru nebo v rámci architektury. Nepřehlédnutelnou instalaci s názvem Musíme to opravit! vytvořil tým Gojo, která rovněž ironicky reaguje na možnosti využívání veřejného prostoru.

V rámci výstavy vychází také stejnojmenná česko-anglická publikace, která kromě šesti desítek prezentovaných realizací obsahuje i texty kurátorů Petra Kratochvíla a Dana Mertý a rovněž Pavly Melkové (IPR Praha) a Michaely Hečkové (autorky knihy O městech a lidech).

Pro návštěvníky je připraven i doprovodný program v průběhu výstavy. Ve středu

15. listopadu od 19 hodin se bude v přízemí Galerii Jaroslava Fragnera konat přednáška sochaře Pavla Karouse Historie kulturní politiky „Percent for Art“ a následující středu 22. listopadu od 18 hodin přednáška renomované historičky architektury z Princeton University Beatriz Colominy "Soukromé a veřejné: Architektura ve věku sociálních médií". Vstup na obě přednášky je zdarma a bez rezervace.

<http://www.kultura21.cz/vytvarne-umeni/17323-verejny-prostor-krajina-mesta>

Zlaté vejce místo parku nebude, pražští radní mají jiné plány

Téma: Česká komora architektů

3.11.2017 praha.idnes.cz Strana 0 Praha / Praha - zprávy

MF DNES, Benedikt Lederer

Na půdě pražského magistrátu se vede bitva o malý nevzhledný parčík u Štefánikova mostu. Praha 1 chce plochu zastavět a přišla s návrhem oválné budovy Zlaté vejce. Část zastupitelů je ale proti zástavbě, jiní zde chtějí výstavní budovu. Rozhodnutí má padnout na konci listopadu.

Je pravděpodobné, že tam nějaká budova vyroste. K výstavbě však zbývá ještě mnoho kroků a Praha 1 už několikrát změnila postoje. V létě loňského roku starosta Prahy 1 Oldřich Lomecký z TOP 09 uvedl, že na konci Revoluční ulice má vzniknout galerie pro Slovanskou epopej. Vzhled budovy měl vzejít z mezinárodní architektonické soutěže, která by zajistila kvalitní projekt.

Nic takového se nestalo. Radnice otočila, najala si architekta a letos v lednu představila Zlaté vejce, které si vysloužilo kritiku odborníků i veřejnosti. A tento týden ve čtvrtek přišla další otočka. Zlaté vejce na konci Revoluční ulice stát nebude.

„Nikdo z nás ho nechce,“ řekla magistrátní zastupitelka Jaroslava Janderová, předsedkyně ODS v Praze 1. Její straničtí kolegové jsou ve vedení první městské části, ona sama tam žije.

Na stavbě Zlatého vejce netrvá ani radní hlavního města a místostarosta Prahy 1 Daniel Hodek z ČSSD. Přesto není budoucnost pláčku velkého 2 400 metrů čtverečních stále jasná. Vejce možná Praha 1 vzdala, na zástavbě parku však nadále trvá.

„Kdyby se ta zeleň ustříhala, nastříhala, přesázela, tak to stále bude nic neříkající parčík, který slouží převážně k nocování bezdomovcům,“ uvedla na podporu Prahy 1 Janderová.

Její slova podpořil i zastupitel Alexander Bellu z ODS. „Zeleň je v současnosti možné řešit i krásným způsobem v rámci budovy,“ uvedl.

Lepším řešením je proto podle radnice a části magistrátních zastupitelů vznik výstavní budovy. Musí se ale změnit v územním plánu využití parcely, na které park je. A to musí schválit hlavní město.

Se změnou územního plánu nesouhlasí Trojkoalice (Zelení, KDU-ČSL, STAN), která je součástí vedení hlavního města, a také komunisté. Podle stran není v historickém centru města příliš zelených míst, a proto je

zástavba další takové plochy absurdní. Stejně hodnotí i argument, že je třeba místo zastavět, protože se tam zdržují osoby bez domova. Radní navrhuje, aby zeleň zůstala zachována

Podle radní pro životní prostředí Jany Plamínkové z hnutí STAN by měla zeleň na místě zůstat, stačí, když se zlepší podoba. „Je třeba park zkulturnit a následně se o něj starat,“ prohlásila Plamínková. Zároveň zelené plochy a stromy pomohou městu proti přehřívání.

Podle zastupitele Matěje Stropnického ze Strany zelených by navíc Prahou 1 navrhovaná změna územního plánu umožnila, aby se na konci Revoluční ulice postavil dům s bytovými či obchodními prostory nebo garáže místo zmiňované galerie.

Proto hlasování o vypracování změny územního plánu nakonec zastupitelé odsunuli na konec listopadu. Místostarosta městské části Hodek uvedl, že podá návrh, aby se na pozemku mohla postavit jen kulturní stavba.

Zastupitelstvo tento návrh na konci měsíce pravděpodobně schválí. Podporuje ho hnutí ANO, sociální demokraté a ODS, což je potřebná nadpoloviční většina. Jde však o první ze tří kroků, které obnáší cesta ke změně územního plánu. Politici budou poté o celé věci ještě jednou hlasovat, a mohou tedy celou akci ještě zastavit. Revoluční ulice má projít změnou

Zamýšlená výstava galerie u Štefánikova mostu souvisí s plánem přetvořit Revoluční ulici, která most spojuje s náměstím Republiky.

„Revoluční by se měla stát důstojnou třídou, kterou ukončí budova sloužící veřejnosti,“ řekla Janderová. Starosta Prahy 1 už dříve uvedl, že by se ulice měla dočkat stromořadí a širších chodníků.

Budoucí podobu ulice navrhne Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy. Studie má řešit i využití parcely, o jejíž zástavbě se hádali zastupitelé. Proto by bylo podle náměstkyně primátorky pro územní rozvoj Petry Kolínské (Zelení) vhodné, aby magistrátní politici zatím žádnou změnu neschvalovali a počkali, s jakým návrhem přijdou městští plánovači. Ti mají mít návrh nové Revoluční hotový v létě 2018.

https://praha.idnes.cz/praha-stefanikuv-most-zlate-vejce-park-dya-/praha-zpravy.aspx?c=A171103_362238_praha-zpravy_nuc

„Každá obec by měla mít svého architekta“

Téma: Česká komora architektů

3.11.2017 5plus2 Strana 2 Bruntálsko a Opavsko

JAN SMEKAL

Krnov má od listopadu městského architekta, stal se jím Lubomír Dehner z Holasovic

KRNOV V Krnově zřídili funkci městského architekta. Bude ji zastávat Lubomír Dehner z Holasovic, který uspěl ve výběrovém řízení. V rozhovoru nastínil, na co se chce zaměřit.

* Od listopadu jste architektem Krnova. Co to pro vás znamená?

Novou zkušenost a určité vyvrcholení mé kariéry. Nemyslím tím její zakončení nebo završení, ale výzvu a možnost, jak uplatnit své dlouhodobé zkušenosti ve službách tak krásného města, jakým Krnov je. V neposlední řadě je to však i obrovská zodpovědnost. Jsem rád, že Krnov ke zřízení funkce městského architekta přistoupil, a myslím si, že každá obec by měla mít svého architekta, jejich rozvoji by to určitě pomohlo.

* Žijete v Holasovicích, takže nejste místní. Co se vám vybaví jako první, když se řekne Krnov?

Z osobního hlediska jsou to vztahy rodinné a mám zde i několik přátel. V dětství jsme do Krnova jezdili na nákupy a na poutě. Později to byla brána do Jeseníků jako cíl výletů a dovolených. V poslední době město vnímám nejvíce jako středisko kultury a dynamického rozvoje. Čím více ho poznávám, tím více k němu mám vztah. Krnov určitě nepatří k místům, která člověka nechají lhostejným.

* Co se vám jako architektovi na Krnovu líbí nejvíce? Čím se může pyšnit?

Je toho určitě mnoho. Z nejstarších historických objektů je to například farní kostel svatého Martina, kostel Narození Panny Marie s klášterem minoritů, kostel svatého Ducha a soubor měšťanských domů s podloubím na ulici Hobzíkova. Z první poloviny 20. století pochází unikátní židovská synagoga, vily rodiny Larischů, Flemmichova vila, výstavní palác Silesia, Střelecký dům, poliklinika, tělocvična a mnoho dalších. Samostatnou kapitolou je pak Cvilín s kostelem Sedmibolestné Panny Marie a rozhlednou, nedaleko je zřícenina hradu Cvilína. Musím také zmínit krásnou oblast Ježníku. Mou nejoblíbenější ulicí je Mikulášská.

* Je naopak něco, co je v Krnově spíše problematické?

Krnov trápí v podstatě stejné věci jako ostatní města a obce. Zde k tomu přistupují aktuálně tyto úkoly: postupná dostavba proluk v historickém jádru, regenerace dnes již nefunkčních průmyslových areálů, revitalizace některých sídlišť, osud bývalé léčebny na Ježníku, regenerace obou nádraží, dořešení protipovodňové ochrany a silničního obchvatu města, přestavby městských lázní a mnohé další. O nějakém vyloženém průšvihů bych ovšem nehovořil.

* Co konkrétně budete mít na starosti jako městský architekt?

O náplni práce se budeme podrobně teprve domlouvat s vedením města a jednotlivými odbory. Zatím jsme se dohodli na tom, že budu každé úterý od 8 do 13 k dispozici na radnici nebo na stavebním úřadě. Zbytek předpokládané práce bude probíhat na dálku a v terénu. Úkolů bude mnoho. Nejprve bych se chtěl podrobně seznámit s platnou územně plánovací dokumentací, rozpracovanými a připravovanými projekty a systémem práce na městském úřadě. Za první konkrétní úkol jsem si dal sjednotit architektonická a materiálová pravidla pro úpravu veřejných prostranství, protože probíhá, nebo se připravuje rekonstrukce řady ulic. Následovat bude spolupráce se stavebním úřadem při povolování konkrétních staveb nebo spolupráce při zadávání veřejných zakázek. Hlavní náplní městského architekta bude spoluúčast při vytváření urbanistické a architektonické koncepce dostavby historického jádra, regenerace průmyslových areálů a celkový rozvoj města včetně jeho vazeb na nádhernou okolní přírodu.

Proměnu parku může město odložit. Hlavní prioritou je teď bazén

Téma: Česká komora architektů
3.11.2017 5plus2 Strana 2 Šumava
RADEK ŠTĚPÁNEK

Prachatický Štěpánčin park je pod dohledem dendrologů a bezpečný. Vize architektů, kteří v soutěži navrhovali jeho možnou podobu v budoucnosti, ale město zatím nenaplní. Starosta Martin Malý chce alespoň spustit projektování.

PRACHATICE / Architekti odevzdali své návrhy na budoucí podobu Štěpánčina parku v Prachaticích. Odborná komise jejich návrhy vyhodnotila. Teď je mají na stole prachatictí radní, kteří rozhodnou o dalším postupu. Bude nutné připravit projektovou dokumentaci a pokusit se na milionovou investici sehnat dotační peníze. Proměna parku ale v současné době není pro město prioritou.

„Park je bezpečný a po každém větším větru, který by mohl další stromy narušit, na něj dohlíží dendrolog. Na regeneraci čekal desítky let, takže myslím, že ještě nějakou dobu v tomto stavu může počkat, není důvod pro nějaký rychlý a zbrklý zásah,“ říká prachatický starosta Martin Malý.

Jednoznačnou prioritou rozpočtu na příští rok bude podle něj zásadní investice desítek milionů korun, kterou pro své další fungování potřebuje městský krytý plavecký bazén. Jeho technologie jsou na konci své životnosti. Vedení města navíc chce, aby se bazén do budoucna proměnil ve wellness centrum s mnoha novými prvky.

„Přesto nemyslím, že by se měly přípravy na proměnu parku zcela zastavit. Radní teď vyberou variantu, kterou bychom se měli vydat. Zatím je možností několik. Vybrat si některou z variant navržených architekty v soutěži a začít projektovat. Nebo si nevybrat žádnou z variant. Vše je možné a já nechci nic předjímat,“ podotýká Malý. Podle něj byla architektonická soutěž cennou zkušeností. „Nejsem ale přesvědčen, že by byla v každém případě nejlepším řešením. Odborností a množstvím výběru určitě. Je to ale byrokraticky velmi náročná, což vše velmi komplikuje a může hlavní myšlenku vzít kouzlo,“ míní.

Sám by pokračoval v přípravách projektu. Ten by mohlo mít město v šuplíku pro případ, že by bylo možné sehnat na revitalizaci parku peníze z dotací.

„Důležité pro mě je, že proběhla architektonická soutěž, která přinesla možné řešení parku. To byl správný krok. Doufám proto, že se na ni naváže v následné projektové přípravě. V tom, že město pak s připraveným projektem nějakou dobu počká na realizaci, nevidím problém. Je asi rozumné pokusit se na revitalizaci parku získat nějakou dotaci a je pochopitelné, že nyní dostane přednost zajištění funkčnosti bazénu. Jinou otázkou ale pak je jeho rozšíření,“ říká Matěj Nepustil ze spolku Prostor Prachatice.

Lávka jako pocta inženýrům

Téma: Česká komora architektů
2.11.2017 Týdeník Echo Strana 52 Styl
TEREZA KOZLOVÁ

Profesor Mirko Baum se narodil v roce 1944 v Mladé Boleslavi a v roce 1974 odešel do Německa. V 60. letech vstoupil do tzv. Školky sdružující mladé a nadějně architektky v libereckém Stavoprojektu (SIAL). Mašínismus charakteristický pro SIAL obohacoval o využití moderních technologií. V jeho práci se odráželo okouzlení tvorbou R. B. Fullera, skupiny Archigram nebo ranými pracemi J. Stirlinga, tedy počátky hnutí High-Tech. Po odchodu do Německa dvacet let působil jako profesor architektury na RWTH Aachen. Několik let pracoval v ateliéru berlínského architekta J. P. Kleihuese, pro který byl typický inženýrský a konstruktérský základ.

David Baroš je čerstvý čtyřicátník, absolvent Stavební fakulty ČVUT, jenž v roce 2007 společně s Mirkem Baumem založil atelier baum & baroš ARCHITEKTI se sídlem v Cáchách, kde Baroš rovněž přednáší na univerzitě.

Mezi stavbami nominovanými na Českou cenu za architekturu jsou nyní dokonce dvě realizace tohoto ateliéru. Jedná se o lávku pro pěší přes Orlici a Komenského most přes Labe.

Lávka vznikla v roce 2012 v Hradci Králové. „Pokud je dnes architekt k návrhu mostu vůbec přizván, jedná se většinou o příspěvek ve smyslu výtvarných aplikací či řešení sekundárních témat, jakými jsou kupř. osvětlení, barevné řešení, úpravy okolí atp. To, že by most sám mohl být architektonickým dílem, se z lidského vědomí vytratilo. Použití konstrukčního systému vynalezeného francouzským konstruktérem Camillem Polonceauem kolem roku 1840 a jeho transformací prostředky současné technologie je poctou inženýrům Prvního průmyslového období, pro které tautologie krásy a pravdy a tím i krása technického díla byla obecně platným axiomem,“ říká profesor Mirko Baum.

Svěšené konstrukční systémy, které jsou v obdobných případech obvyklou volbou, autoři zavrhlí, neboť považovali dominantu nosného pylonu v prostředí Jiráskových sadů za nežádoucí a zvolili konstrukci sestávající ze dvou vzpínadlových nosníků, spojených v horním pásu kloubem a v pásu dolním pětistranným tažným polygonem ve tvaru ploché paraboly. Tento složitě popsaný proces vedl k minimalizaci investičních nákladů i omezení „mokré“ stavby. Ačkoliv konstrukce působí velmi efektně, jedná se o jednoduchý statický systém. Všechny konstrukční díly byly prefabrikovány a vzhledem k požadavkům na transport byly minimalizovány jejich rozměry, což zároveň umožnilo poměrně jednoduchou montáž bez nutnosti využití náročných zdvihadel a pomocných konstrukcí. Náklady na údržbu zase snižuje žárové pozinkování všech konstrukčních prvků.

Některé spolky chtějí mít z centra Prahy skanzen

Téma: Česká komora architektů
1.11.2017 Hospodářské noviny Strana 19 Reality
Martina Marečková

SPÍŠE NEŽ BUDOVA TRANSGASU SI ZASLOUŽÍ PAMÁTKOVOU OCHRANU OBCHODNÍ DŮM KOTVA, MÍNÍ ŠÉF PRAŽSKÝCH PAMÁTKÁŘŮ.

Stavební úřady velmi podléhají vlivu politiků, říká JIŘÍ SKALICKÝ, ředitel odboru památkové péče na pražském magistrátu.

Spousta rozhodnutí jeho předchůdců se mu nelíbí, ale respektuje je. Jiří Skalický, ředitel odboru památkové péče na pražském magistrátu, také nesouhlasí s některými postoji státního Národního památkového ústavu, další instituce, jež pečuje o historické budovy.

* HN: Co říkáte na nové stavby jako Quadrio, které vidíte odsud z okna své kanceláře?

Quadrio (prosklený obchodní komplex nad stanicí metra Národní třída, pozn. red.) je podle mě předimenzovaná a relativně levně vyhlížející stavba. Ale projekt měl v době mého nástupu do funkce územní rozhodnutí a stavební povolení, a mně nezbylo nic jiného, než abych všechny změny stavby před dokončením podepisoval. Jsem obecně pro to, aby správní rozhodování bylo kontinuální. Když jednou můj předchůdce dal na projekt naše razítko, tak to musím respektovat, ať se mi to líbí, nebo ne. Musely by vzniknout mimořádné nové objektivní skutečnosti, které by mě přiměly stanovisko změnit a pak si je případně i obhájit před soudem.

* HN: Hodně se mluví o socialistické budově bývalého Transgasu nad Národním muzeem. Národní památkový ústav původně s její demolicí souhlasil, ale pak obrátil.

Po dlouhé diskusi s investorem dal jak Národní památkový ústav, tak my kladné stanovisko k demolicí objektu Transgasu. Po obrovských tlacích z různých zájmových sdružení ale vedení NPÚ řeklo, že si budova zaslouží ochranu, a vydalo jiné stanovisko. V tomto případě byl velmi zvláštní i obrat architekta a Transgasu, který dal nejdříve investorovi souhlas s demolicí, a pak řekl, že s tím nesouhlasí.

* HN: Čím si to vysvětlujete?

Jde o to ukázat, kdo má v republice větší sílu. Jestli zájmy investora, který neudělal nic nelegálního, anebo zájmy určitých zájmových skupin, které prosazují skanzenizaci centra Prahy. Kdyby ministerstvo kultury prohlásilo Transgas památkou, tak si myslím, že nemá jediný morální důvod neprohlásit památkou také obchodní dům Kotva. Ten je podle názoru většiny odborníků daleko cennějším odznakem brutalistní architektury než Transgas.

* HN: Jak to s budovou Kotvy vypadá nyní?

Rozhodnutí se vleče. V minulosti podával návrh na prohlášení Kotvy památkou profesor Rostislav Švácha (historik a teoretik umění), který inicioval i památkovou ochranu Transgasu. Ministerstvo jeho podnět zamítlo. Proto jsme podali na ministerstvo návrh na prohlášení znovu před třemi lety a doposud to není vyřešené. A rozhodování o Transgasu šlo strašně rychle. Je to účelové zabránění investorovi v jeho investicích. V centru Prahy mají sílu občanská sdružení. A bohužel naše nedokonalá legislativa jim dává možnost blokovat investorské projekty ve všech stupních projektového řízení.

* HN: To se má přece s novelou stavebního zákona změnit...

Moc ne. Památkový zákon se nemění. A nejde jen o ten, do povolování staveb vstupuje skoro šest desítek dotčených orgánů. Ve vyspělých státech se v jednom stupni řízení vypořádají všechny námitky všech občanských sdružení, všech dotčených orgánů a iniciativ. A jestliže se jednou stavba povolí, v dalších stupních ji není možné blokovat. Tedy opět terorizovat investora další dva nebo tři roky, aby chodil až k soudům. Pokud investor místní lidi přesvědčí, že je jeho záměr pro dané místo dobrý, tak ho přece nemůže vydírat nějaké sdružení z jiné části města s tím, že bude stavbu blokovat.

* HN: Ale argumenty občanských sdružení bývají i oprávněné...

Ano, je mnoho případů, kdy požadavky občanských sdružení jsou oprávněné. Například když jde investor na hranu využití území a snaží se různými způsoby přesvědčovat, aby mohl svůj projekt zvednout o několik pater nebo zastavit o 20 procent více zeleně. V tomto občanská sdružení chápu. Bohužel ale ta nejaktivnější z nich patří k těm nejmilitantnějším a jsou schopna blokovat projekt na drobnostech i sedm let. Když nasčítáte všechny přezkumy a odvolání – trvá dva až čtyři roky, než nabude územní rozhodnutí právní moci. To už by měl mít investor klid. Jenže pak se mohou objevit správní žaloby. Aktivisté mohou napadnout také stavební povolení a přitom v územním řízení bylo už všechno podstatné řečeno.

* HN: Je naděje, že se tolepší?

Změnou legislativy. Je to celorepublikový problém. My skutečně trváme na každé drobnosti, protože kdyby došlo na soud a hledala se pochybení, úředníci by byli pomalu souzeni za to, že špatně obeslali účastníky řízení. V Česku je úřednická tradice. Já bych se i velmi přimlouval za to, aby byl zákon jednodušší a jasněji prezentován. Pokud dá stavební úřad přes naše odborné vyjádření investorovi povolení k tomu, že může v

interiéru historické budovy změnit dispozice, které jsou nevratné, my můžeme leda blokovat kolaudaci stavby. Nemáme kompetenci a možnosti nechat stavebníka vrátit objekt do původního stavu, pokud není kulturní památkou.

* HN: Co říkáte na nápad, že by Praha měla jeden stavební úřad exekutivní a jeden odvolací?

O tom jsem neslyšel, ale jsem ochoten o této myšlence diskutovat. Ostatně máme jeden odbor památkové péče a funguje to. Myslím si, že stavební úřady na městských částech velmi podléhají vlivu politiků. I když každý bude samozřejmě deklarovat, že to tak není a že nikdo z politiků do jejich rozhodování nezasahuje. Město, potažmo magistrát má odpovídat za rozvoj města, ale městské části jsou poskládané z jiných politických stran a koalic a nemají stejný názor třeba na dopravní stavby nebo jiné strategické věci. Magistrát by měl mít větší kompetence. Už v roce 2013 se uvažovalo o zřízení centrálního superstavebního úřadu. Ten by byl přímo pod ministerstvem pro místní rozvoj, a byl by tedy nezávislý na politicích. To by bylo hodně zajímavé.

***

Jiří Skalický (48) Ředitelem odboru památkové péče na pražském magistrátu je od prosince 2012. Má zkušenosti i se správou památek, v minulosti byl kastelánem kláštera v Plasích. Skalický vystudoval historii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy.

O autorovi| Martina Marečková, martina.mareckova@economia.cz

<http://archiv.newton.cz/hn/2017/11/01/65d21250c8114c38cd9fea3496fa924a.asp>

Lidé se bojí betonové záplavy

Téma: Česká komora architektů

31.10.2017 REGION OPAVSKO Strana 6 Zpravodajství
(niki)

Architekt se snaží obavy veřejnosti mírnit

O tom, jak bude vypadat okolí červeného kostela v Hlučíně, se diskutovalo minulé pondělí. Zástupci města i obyvatelé se sešli s architektem, jehož projekt zvítězil v soutěži. Jak se při prezentaci ukázalo, největší obavy mají Hlučínští z toho, že proměně území bude muset ustoupit značná část zeleně a že se z prostoru stane betonová plocha.

Už před časem jsme informovali o tom, že prostor kolem červeného kostela v Hlučíně čeká proměna. A protože jde o území s řadou významných historických památek, rozhodlo se město vůbec poprvé ve své novodobé historii vypsát architektonickou soutěž. Soutěžní projekty musely řešit nejen bezprostřední okolí kostela, ale také okolí Wetekampovy hrobky, památného dubu, sýpky, polikliniky a učiliště. Z přihlášených projektů bylo vybráno řešení architekta Pavla Nasadila a jeho kolegů z ateliéru FAMArchitekti. Vedení města avizovalo, že až bude vytvořena podrobnější studie, proběhne diskuze s veřejností. Svůj slib dodrželo. Minulý týden se veřejnost skutečně měla možnost setkat v červeném kostele s architektem Pavlem Nasadilem, dále se spoluautorem projektu Zdeňkem Strnademem, městským architektem Janem Richtrem i vedením radnice. „Jednou z podmínek soutěže bylo, aby šel kostel opět vidět, momentálně se totiž nachází v prostoru, který je obrostlý jehličnatou zelení. A tak ho je při projíždění či procházení městem vidět jen špatně,“ uvedl Nasadil. To byla také věc, která přítomné občany nejvíce vyděsila. Vyjádřili obavy, že proměně bude muset ustoupit značná část zeleně a prostor se promění v betonovou plochu. Krajinný architekt Zdeněk Strnadel sice připustil, že si projekt kácení žádá, ovšem zdravé stromy podle něj budou vesměs zachovány, netknuty pak zůstanou všechny hodnotné dřeviny. „Navíc se bude více vysazovat než kácet,“ řekl Strnadel. Řešení počítá s místy pro setkávání občanů i odpočinek a relaxaci. Součástí projektu je také vodní prvek i místo pro umělecké dílo. Prostor bude kvůli bezpečnosti velmi dobře osvětlen v nočních hodinách, samozřejmostí je respektování přirozených pěších tras.

Kamenem úrazu je sýpka a parkování

V prostoru se nachází sýpka, která ale není v majetku města. Občané se obávají, že tato zchátralá budova bude zrenovované prostranství hyzdit. „S majitelem sýpky jednáme o odkoupení již tři roky. Prozatím jsme ale nebyli úspěšní, protože musíme jednat jako řádní hospodáři,“ vysvětlila místostarostka města Blanka Kotřlová. Rozdíl mezi odhadní cenou a cenou, kterou požaduje majitel, je totiž značný. V případě, že by se sýpku vykoupit

podařilo, nastal by další problém, a to jak s ní dál naložit. Podle architekta Nasadila by měla být sýpka zrekonstruována, jednak proto, že má historickou hodnotu, a také proto, že slouží jako ochrana parku před hlukem. To, že by město zničenou stavbu opravovalo, však vyvolalo rozporuplné pocity a zazněl i ostrý nesouhlas.

Dalším problémem je podle občanů nedostatek parkovacích míst před poliklinikou. Dokonce zazněl návrh na podzemní garáže. Podle starosty ale není ani tak problém v nedostatku parkovacích míst, jako spíše v tom, že parkování není nijak regulováno. Dle starosty je běžné, že sem lidé odstaví auto na celý den a brání tak parkování těm, co přijedou skutečně na vyšetření. „Pozemky před poliklinikou město získalo bezúplatným převodem od státu a prozatím s nimi nesmí nijak nakládat. Nemůžeme tam tedy parkování zpoplatnit ani jinak upravit. Věřím ale, že v době, kdy budeme náš projekt realizovat, odhaduji tak rok 2020 či 2021, bude už možné i tento problém vyřešit,“ vysvětlil starosta Hlučína Pavel Paschek.

Cena? 20 až 30 milionů

Realizace projektu si podle současných odhadů vyžádá částku mezi dvaceti a třiceti miliony. Poté, co v říjnu skončí lhůta na připomínkování projektu ze strany občanů, začne se pracovat na zhotovení projektové dokumentace a řešit potřebná povolení ke stavbě. „Bereme to jako rozvojovou záležitost a věřím, že až se zpracuje projekt, tak některý rok najdeme v rozpočtu peníze, aby se projekt podařil realizovat co nejdříve,“ dodal starosta.

„V zemi vysoké úmrtnosti projektů je potřeba pracovat na řadě věcí paralelně,“

Téma: Česká komora architektů
30.10.2017 **Konstrukce Strana 25 Rozhovor**
Bc. Vítězslav Fejfar

vedl v rozhovoru pro časopis KONSTRUKCE prof. Ing. arch. Martin Rajniš, český architekt a urbanista, spoluzakladatel České komory architektů, několika architektonických kanceláří a zakladatel ateliéru Huť architektury Martin Rajniš.

* Obligátní otázka na úvod. Jak a kde bydlí uznávaný architekt Vašeho formátu?

Bydlím v ateliéru Huti architektury na Malé Straně na Úvoze 5, je to tu nádherný, mám vyčleněnej jeden malej pokoj („ředitelna“), kde mám u zdi na trojkřadkovým kladkostroji svisle danou postel, kterou na noc vyklopim a spim na ní. Někdy si připadám jako už úplnej magor, protože v 73 a půl letech je to už trochu moc velká habaďůra, ale zachraňuje mě to, že unikám na chalupu do Jizerských hor, kde se udržuju v stabilním psychickým klidu, myšlenkový čistotě.

* Dřevo, sklo a kámen jsou pro Vaše práce charakteristické. Měl jste odjakživa jasno v materiálech, ze kterých jsou vaše díla realizována? Jaký je Váš vztah k oceli?

Mám čím dál tím víc jasno, ale ani ve svym pokročilým věku úplně jasno nemám. Po návratu z cest jsem se zapřísahal, že budu jako nějakej vobyčejnej domorodec z ostrova nebo pastevec stavět z přírodních materiálů. Dělam různý věci, zrovna teď se bude otvírat nemocnice, která je z dost velký části z betonu, skla, oceli a kamení, protože různý šance a různý příležitosti upravujou, modifikujou naše záměry. Rozhodně dřevěná věž pro dobrý vyhlídky nemá stejnej výtvarnej a stavební záměr jako pavilon soukromý nemocnice. Do nemocnice těžko proniknete dřevem, to není pro tenhle druh staveb asi ten pravej materiál. Proto jsme na nemocnici do Mladý Boleslavi použili klasický materiály včetně betonu a oceli. Snad i to se dá díky svému umístění, tvaru, proporcím a pojetí nazvat přirozená architektura.

* Ve druhém letošním čísle KONSTRUKCÍ jsme představili projekt dřevěné vzducholodi v pražském DOXu. Když Vás poprvé oslovil jeho ředitel Leoš Válka, věděli jste hned, že dřevěná vzducholod' je přesně to, co v pražském veřejném prostoru chybí? Jak se vůbec vnímáte současné rozporuplné názory komunálních politiků na téma, jaká architektura je pro Prahu „vhodná“?

To je hned několik otázek dohromady. K Doxu. Už to bude skoro pět let, kdy nás Leoš Válka oslovil (pozor – nepoužívám plural maiestaticus, ale protože nedělám sám, tak mluvím v množném čísle, a vzducholod' jsme dělali s Davidem Kubíkem a Zbyňkem Šrůtkem). Myšlenka se vyvíjela pozvolně, Leošovi taky od začátku nebylo jasné, co to bude, ale po několika našich návrzích přišel s nápadem – on!, že to bude vzducholod'. Nám se tenhle nápad nesmírně zamlouval, hlavně tím, že cituje v lidském podvědomí zakořeněný tvarový archetyp a odvolává se tak na daleko širší spektrum pocitů, než kdyby to byla jakási konstrukce, která tuhle konotaci nemá. A musím říct, že od okamžiku, kdy to Leoš řekl, mě nikdy nenapadlo, že by to mělo být něco jiného. A už vůbec mi nevádí, že to napadlo jeho a ne mě, což u tak načuřeného jedináčka je velmi zajímavý stav mysli. Názory komunálních politiků na to, co se má dělat v Praze: Podívejte, na to, co se má stavět v Praze, nemají ucelené názory architekti ani kritici. Vzhledem k tomu, že Praha je určitě jedno z pěti nejkrásnějších evropských měst, je strašně problém najít v soudobé architektuře něco, co je tak dobré, aby to tu mohlo stát, a vedou se o tom velmi rozporuplný diskuse. Musíme si uvědomit, že žijeme v době, kdy architektura byla za přispění nás architektů samotných hodně zašlapaná do bláta. Přejde určitě doba, kdy se z toho bláta v plný kráse zvedne a bude nám všem k velké radosti, ale ta doba ještě nenastala.

* S kolegou Davidem Kubíkem tvoříte ve vaší Huti architektury sešraný tým, zdá se... pracuje se Vám lépe s parťákem? Spousta architektů si do své práce nerada nechá mluvit...

Chcete mi říct, že buď Kubík do toho, co děláme, nesmí kecat nebo když do toho kecá, že ho nemám rád a nebo že už jsem tak vyšeptalej, že když mi Kubík nenapovídá, tak nejsem schopný samostatného činu? Ani jedna z těch třech možností neplatí. Celý život, a říkal jsem to několikrát, mám úžasnou kliku na parťáky. V Sialu jsem se potkal s těmi nejlepšími své generace, Emil Příklad, Johnny Eisler, Mirko Baum, Míra Masák, nebudu jmenovat všechny, i když by si to zasloužili. DA studio – byli zase ti nejlepší své generace, Jára Zima, Standa Fiala, Tom Prouza, Markéta Cajthamlová, znáte nějaký lepší z jejich generace? A teď to není jen David Kubík, kterej strávil šest let na AVU s mým dobrým kamarádem Emilem Příkladem, kterej byl jeho profesorem, ale je to i Tom Kosnar. Když děláte s bezva lidma, tak i ješitnej člověk si občas nechá říct. Kluci řadu projektů dělají samostatně, pracujeme tak, jak nám to vyhovuje. Není to ani diktát, ani monolog, ani úplně kompletní dialog, dodržujeme určitá pravidla vzájemného respektu. A protože jsou skutečně dobří, tak musím zaklepat – je to příjemná práce. Taky se bratrsky dělíme o prachy.

* Jaké jsou ve světě současné trendy ve využívání dřevěných konstrukcí? Kam směřuje jejich vývoj?

Víte, ono nejde o dřevěnou konstrukci, jde o vývoj celé architektury. Zmínil jsem se v předchozích odpovědích, že architektura na tom není dobře. Je pravda, že to, nad čím člověk ustrne, když to vidí v tvrdém skle, betonu a oceli, tak dřevo asi tím, že dřevěné konstrukce jsou většinou menší, přináší do jisté míry lidské a přátelské rozměry. Kam směřuje jeho vývoj? Rozhodně nepatřím ke studijním typům, který vyjmenujou, co se zrovna ve dřevě postavilo. U nás v Huti používáme klacky, kmínky a víc a víc konstrukce, který vytvářejí měkký, bionický tvary. Hodně se zabýváme použitím membrán, který, jako třeba na Gulliverovi v Doxu, chránějí jemný dřevěnou konstrukci před povětrností, zvyšují jejich dlouhověkost a odolnost. Ale rád bych zdůraznil jednu věc, my nejsme fanatici dřevěných konstrukcí, my si jen myslíme, že je to překlenovací krok mezi už opuštěnou krásnou architekturou předchozích dob a zatím ještě nezformulovanou krásnou architekturou budoucnosti, krásnou ve smyslu, že se bude hromadně, takřka beze zbytku lidem líbit. Jsme v mezidobí a děláme překlenovací kroky. A k tomuhle překlenutí architektonický mezery nám dřevo připadalo jako možná trochu vhodnější materiál, než některý tvrdý, a možná v případě betonu přímo odpudivý materiály, odpudivý pro běžného člověka, ne probůh pro mě. Snažím se pohled běžného člověka naprosto respektovat a snažím se mu vyjít vstříc.

* Nejspíše se shodneme na tom, že pokud se najde osvícený investor, promítá se to automaticky i do výsledku díla. Oslovují Vás ale i takoví, které odmítáte? Máte například nějaké profesní „TABU“?

Začnu od zadu. Jsem obyčejnej selfmademan, kterej začínal v příkopu vedle silnice. Když máte velký hlad, tak i rozšlápnutej řízek ležící v centru Paříže na chodníku je pro vás lákavou pochoutkou, který neodoláte. Já těch tabu v žádným směru nemám moc, dalo by se říct, že s výjimkou bolševiků žádný tabu nemám. A bolševici pro mě nejsou tabu, ty prostě nenávidím. Investoři. Ano máte pravdu, jaký je investor, to se pozná na tom baráku hodně silně. Máme kliku, že máme občas bezvadný investory. To je vzácnost v týchle době. Třeba Aleš Voverka, pro kterýho jsme dělali Muzeum a maják Járy da Cimrmana. Ano, to je kamarád, chová se kamarádsky po všech stránkách a respektuje člověka. Máme některý investory, na který nevzpomínám v dobrým. Nejsem blázen, abych je jmenoval v tisku, to se nedělá. Každý si musí uvědomit, že investor, který je nadán mocí svých prostředků, má na sobě gigantickou zodpovědnost. Je to zodpovědnost, která se promítá na všechny strany, není to jen krása díla, ale i jeho ekonomický podmínky, dohody se společníkama ... A protože

jsem párkrát už zažil i polohy, kdy nejsem architekt, ale jsem investor, uvědomuju si, jak je často obtížný, dostat takovému úkolu.

* Na čem aktuálně pracujete?

Ted' jsme probírali seznam projektů, na kterých pracujeme, blíží se k 40. V zemi vysoké úmrtnosti projektů (ne naší vinou!) je potřeba pracovat na řadě věcí paralelně, prostě proto, že žijeme v divoký době, která často krásný záměry převrací vzhůru nohama. Zaplaťbůh, práce máme hodně, podařilo se nám za konec roku 2016 a 2/3 roku 2017 zrealizovat osm staveb, což je v Čechách skutečně dost. A aby bylo jasno, kdokoliv se na nás obrátí, nikdy ho neodmítnem, každé záměr si zaslouží svou individuální pozornost a doufáme, že to ještě dlouhou dobu vydržíme. Já totiž nejsem penzijní typ.

* Výběr z dokončovaných/dokončených staveb v poslední době: Rozhledna Doubravka – Praha 14 Kyje, Klinika Dr. Pírka – Mladá Boleslav, zvedací lávka přes řeku Klenici v Mladé Boleslavi, vzducholod' Gulliver – DOX Praha 7, golfový resort – Kácov, věž v Jeruzalémě – Izrael, transbordér v Nantes – Francie, muzeum, věž a transbordér u Bařova kanálu.

O autorovi| Bc. Vítězslav Fejfar, fejfar@konstrukce-media.cz

Zavádění metody BIM v České republice pohledem experta ze současné praxe

Téma: Česká komora architektů
30.10.2017 Konstrukce Strana 28 Architektura

„Zvýšení efektivity ve stavebnictví díky metodě BIM o pouhých deset procentních bodů znamená roční úsporu 45 miliard Kč v investicích,“ říká Petr Matyáš, partner ve společnosti di5 architekti inženýři, která je jedním z průkopníků využívání této progresivní metody v České republice.

V současné době probíhá po celém světě proces digitalizace ve stavebnictví, tzv. Stavebnictví 4.0. Tento trend byl nastartován i v České republice, a to novelou zákona o zadávání veřejných zakázek č. 134/2016 Sb. a také usnesením vlády z 25. září 2017, kdy byla schválena „Koncepce zavádění metody BIM v České republice“. BIM reprezentuje základní stavební kámen pro úspěch digitalizace ve stavebnictví. Představuje globální jazyk, respektive univerzální formát pro vzájemné sdílení dat a spolupráci. Je jedním z hlavních nástrojů, jak dosáhnout zefektivnění celého odvětví a zároveň vyšší konkurenceschopnosti českých společností na mezinárodním trhu. Architektonický ateliér di5 architekti inženýři s. r. o. vznikl v roce 1997. Tvoří ho architekti a inženýři, kteří úzce spolupracují v průběhu všech fází nového projektu. Společně se zabývají přípravou koncepce a návrhem projektu i následným řízením stavby a dohledem nad stavebními pracemi. Realizují projekty z oblastí rodinné a bytové zástavby, administrativních komplexů i občanské vybavenosti a využívají k projektování BIM technologie. Nejvýznamnějšími realizacemi jsou například budova hlavní správy společnosti ČEZ a. s., rezidenční projekty Vivus Uhřetěves a Terasy Strašnice nebo dostavba v areálu Philip Morris.

„Zaváděním metody BIM se významně rozšiřuje možnost využívání moderních informačních technologií ve stavebnictví. Stavební firmy dosáhnou díky digitalizaci stavební výroby vyšší produktivity, budou inovativnější a zvýší svou konkurenceschopnost v tomto náročném odvětví,“ uvedl ministr průmyslu a obchodu Jiří Havlíček. ZAVEDENÍM METODY BIM V ČR LZE DOSÁHNOUT ROČNÍCH INVESTIČNÍCH ÚSPOR 45 MLD. Kč

Schválením koncepce dala vláda jasný signál, že podporuje aktivní využívání BIM technologie v českém stavebnictví. Materiál mj. obsahuje plán postupného zavádění BIMu v letech 2018 – 2027 včetně doporučených opatření. Klíčovým termínem je rok 2022, odkdy je plánováno uložení povinnosti použití BIM pro nadlimitní veřejné zakázky na stavební práce financované z veřejných rozpočtů.

Hnacím motorem pro zavádění metody BIM v České republice budou právě veřejné zakázky. „Stát zadává zhruba 40 % ročního objemu investic, který se v ČR pohybuje kolem 450 miliard Kč. Z toho vyplývá, že pokud má někdo stanovovat standardy a zlepšovat konkurenceschopnost celého odvětví, je to právě stát,“ komentuje Petr Matyáš, partner ve společnosti di5 architekti inženýři, a dodává: „Neefektivita ve stavebnictví se pohybuje kolem 57 %. Způsobují ji zejména chyby při stavbě, ať už se jedná o nevhodné plánování lidských a materiálních zdrojů či velké množství předělávek kvůli špatné koordinaci jednotlivých stavebních kroků. Jestliže se díky BIMu podaří zvýšit efektivitu o pouhých 10 % – ne 20 či 30 %, což je potenciál, o kterém se v jeho

souvislosti hovoří – potom se jedná o 45 miliard Kč ročně v investicích. A zvýšení efektivity o deset procentních bodů není nic nedosažitelného.“

PILOTNÍ PROJEKTY – CENNÝ ZDROJ ZKUŠENOSTÍ

Pilotní projekty jsou první klíčovou aktivitou při zavádění metody BIM do praxe. Stále více evropských zemí a organizací veřejného sektoru zavádí programy na podporu širšího využívání BIM na národní i regionální úrovni. Mezi evropské státy, které metodu aktivně využívají, patří Norsko, Finsko, Dánsko, Nizozemsko, Velká Británie, Francie, Španělsko či sousední Německo. Česká republika se díky tomu může inspirovat okolními státy, ale lokální zkušenost pro další práci s BIMem je nezbytná.

„Stěžejní bude, kolik se do roku 2021 stihne realizovat a vyhodnotit pilotních projektů. Cenné zkušenosti s používáním BIMu lze přitom čerpat již nyní, a to například z výstavby nového sídla Nejvyššího kontrolního úřadu v Holešovicích, dvou moderních výzkumných center Univerzity Karlovy na Albertově, rekonstrukce Státní opery v Praze či šesti až sedmi projektů Státního fondu dopravní infrastruktury. Podobných staveb bude ale určitě více,“ říká Petr Matyáš.

Pozadu nezůstává ani soukromý sektor. Společnost Skanska, se kterou di5 architekti inženýři spolupracovali na rezidenčním projektu Terasy Strašnice, patří díky své mateřské společnosti ve Skandinávii k průkopníkům využívání technologie BIM u nás. „Příklad Skansky jasně potvrzuje, že množství kolizí a předělávek na stavbě je díky práci s BIMem výrazně nižší. O nižším počtu různých předělávek, omylů, chyb či špatně zkoordinovaných částí projektu hovoří také čísla ze zahraničí. Třeba ve Velké Británii se pohybujeme kolem 40 %. A z pohledu úspor v čase jde až o 20 %,“ komentuje Petr Matyáš a dodává: „V podstatě všichni velcí investoři, kteří za námi jako architektky nyní přicházejí, chtějí, abychom jejich projekty odevzdali v BIMu. Ať už se jedná o společnosti jako Penta Investments, Skanska či Metrostav Development.“

BIM PŘÍSPĚJE K ZEFEKTIVNĚNÍ POVOLOVACÍCH PROCESŮ

Optimalizace povolovacích procesů je jedním ze zásadních přínosů BIMu. Pokud chceme zlepšit produktivitu a konkurenceschopnost českého stavebnictví, není podle Petra Matyáše možné, aby 80 % času trvalo povolování stavby a pouze 20 % samotná výstavba. Technologie BIM vnese do standardního pojetí projektování staveb třetí prostorový rozměr. Díky tomu bude dokumentace transparentnější pro veřejnost a usnadní se tím komunikace a prezentace záměrů při veřejných projednáních.

„Jsem přesvědčen, že bychom v budoucnosti mohli z pohledu veřejnoprávního projednání končit povolením stavby v podobě územního rozhodnutí. A pokud u některých staveb budeme přece jen potřebovat nějakou další formu povolení nebo ověření dodržení všech podmínek územního rozhodnutí, bude se jednat o odborné ověření – ať už stavebním inspektorem, nebo v rámci veřejnoprávní smlouvy s úřadem,“ komentuje Petr Matyáš.

Zkušenost ze světa ukazuje, že státy, které využívají dokumentaci v BIMu, mají procesy značně zautomatizované. „Buď celé stavební řízení řeší tak, že projektant odevzdává přímo BIM model, který je nejprve kontrolován automatem/robotem z pohledu dodržení zákonných norem a až poté případně člověkem. Anebo předtím, než odevzdá dokumentaci do standardního procesu, tak je nějakým automatem zkontrolována a odevzdává se již s protokolem o automatické kontrole – tudíž jsou dodrženy všechny předpisy a zákonné normy. S úřadem se případně řeší až části, které byly z pohledu automatu vykážány jako problematické či chybné. Ovšem zde existuje možnost vše vysvětlit. Ne všechna řešení musí být univerzální, aby se norma nedala splnit nějakým jiným způsobem, než který předpokládá automat,“ vysvětluje Petr Matyáš.

PRVNÍ KROK SMĚREM K DIGITALIZACI CELÉHO ODVĚTVÍ

„Důležité je uvědomit si, že BIM a digitalizace spočívá v komplexní změně struktury oboru. Neustále budou potřeba lidé, kteří si rozumějí s digitálními technologiemi, protože tento obor se bude postupně měnit. Podobně jako odvětví průmyslu. Před časem jsme si také nedokázali představit, že v rámci autodopravy vzniknou nové aplikace, jako například Uber, se kterými si dnes legislativně nevíme rady. Nebo ubytovací možnosti Airbnb, které začnou významně konkurovat tradičním hotelům. Ani jsme netušili, že banky se změní natolik, že do nich již nebudeme muset chodit a vše budeme řešit elektronicky. To vše přinesla digitalizace – a stavebnictví čeká úplně totéž. Zásadní je tento trend nezaspat. A vládní koncepce pro zavádění BIM v České republice udělala jasný krok správným směrem,“ doplňuje na závěr Petr Matyáš.

Bim. Point je cloudový on-line nástroj pro práci s BIM modelem staveb vyvinutý společností di5. Tech (dceřiná společnost di5 architekti inženýři s. r. o.). Funguje nejen jako prohlížeč 3D modelu, ale také efektivně pracuje se všemi informacemi o projektu. Umožňuje data intuitivně číst, vyhledávat, třídit, exportovat a nabízí možnost vést evidenci informací a dokumentů připojených k jednotlivým stavebním prvkům. Tento nástroj pracuje s mezinárodně podporovaným datovým formátem IFC pro výměnu dat ve stavebnictví. Byl vyvinut pomocí open source technologií a je zcela nezávislý na softwaru, ve kterém byla data projektu vytvořena.

Zapomíná se na lokality mimo centrum Prahy

Téma: Česká komora architektů

29.10.2017 ceskapozice.cz Strana 0 Česká pozice / Téma

Česká pozice, Kateřina Menzelová

Marcel Soural, ředitel a předseda představenstva developerské společnosti Trigema v rozhovoru, třetím pokračování 20dílného seriálu LN a Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí (ARTN) o budoucnosti Prahy konstatuje: „V okrajových lokalitách by měl vzniknout moderní veřejný prostor, měly by tam být parky, hospůdky a místa k setkávání.“

Marcel Soural, ředitel a předseda představenstva developerské společnosti Trigema, ve třetím rozhovoru z 20dílného seriálu LN a Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí (ARTN) o budoucnosti Prahy mimo jiné říká: „Skutečně je tu společenská objednávka mít v Praze hezká prostranství, spoustu zeleně. My developeři jsme již vycvičeni a snažíme se to do projektů začlenit. Máme však problém, že po dokončení projektu město není schopné ani ochotné tyto veřejné plochy převzít do správy.“

Okrajové lokality Prahy.

ČESKÁ POZICE: Co je největší bolestí Prahy?

SOURAL: Je jich více. Odpovím ale jinak, než se očekává. V Praze máme magistrát, který by měl vytvářet strategie rozvoje, přinášet vize a držet hlavní finanční kasu. Jenže přenesením správy majetku na městské části se magistrát zbavuje určitého vlivu nad svým majetkem a určitých kompetencí. Vzniká něco, co lze jen obtížně řídit. V Praze máme magistrát, který by měl vytvářet strategie rozvoje, přinášet vize a držet hlavní finanční kasu. Jenže přenesením správy majetku na městské části se magistrát zbavuje určitého vlivu nad svým majetkem a určitých kompetencí. Vzniká něco, co lze jen obtížně řídit.

V Praze je zvoleno magistrátní zastupitelstvo, na městských částech je ale většinou jiná politická reprezentace. Funguje systém různých schvalování, dělání si naschválů a nekomunikace, místo aby bylo město pod jedním velením a platila jedna strategie.

ČESKÁ POZICE: Je to specifikum Prahy, nebo se s tímto problémem potýkají všechna větší města?

SOURAL: Myslím, že je to specifikum Prahy. Praha se vzdala části kompetencí a její rozhodování je komplikovanější.

ČESKÁ POZICE: Souhlasíte s tvrzením, že Praha nemá vizi a plán, jak by měla vypadat třeba za deset dvacet let? Každá nová politická garnitura totiž zamítne, co předchozí vytvářela.

SOURAL: To platí i na úrovni státu. Po každých volbách se radikálně posune kormidlo jinam. Vezměte si hádky okolo EET. Jedno politické uskupení říká, že evidenci chce, druhé slibuje, že když vyhraje volby, EET zruší. Jaký to má dopad na nás občany? Stále se něco mění, stále je něco jinak.

Největším investorem v Praze, pokud se bavíme o rozvoji města, především infrastrukturních staveb, je magistrát. Pak je tu ale spousta soukromých investorů, kteří do rozvoje také zasahují. Ti potřebují mít dlouhodobě stabilní pravidla, protože investorská činnost je otázkou několika let. Stává se ale, že v průběhu přípravy projektu se pravidla několikrát změň. To není možné. Tím Praha hodně trpí.

ČESKÁ POZICE: Co se musí do budoucna změnit, aby byla Praha významnou evropskou metropolí? Vše začíná vizí, jak by mělo město vypadat. Teď se konečně dokončil strategický plán Prahy do roku 2030. Řekněme, že vize je na stole. A bylo by dobré se jí držet a naplnit ji.

SOURAL: Vše začíná vizí, jak by mělo město vypadat. Teď se konečně dokončil strategický plán Prahy do roku 2030. Řekněme, že vize je na stole. A bylo by dobré se jí držet a naplnit ji. Bylo by skvělé, kdyby politici a úředníci v Praze tento plán znali, nebo si jej alespoň přečetli. Často se o něčem mluví, a neví se o čem. Potřebujeme, aby byl plán závazný i pro budoucí politické vedení města.

ČESKÁ POZICE: Praha má výjimečně krásné historické jádro. Jak skloubit historickou podstatu s novými projekty?

SOURAL: Měli bychom respektovat, že je Praha perlou měst. Je tu památková zóna a je dobře, že je chráněná. Tam ať je konzervativní přístup. Neměl by ale být rigidní, protože přece nechceme mít z Prahy skanzen. Chceme, aby památková zóna žila, a to nejen turistickým ruchem. Bohužel se stává, že konzervativní přístup z památkové zóny se často infiltruje i do ostatních zón.

Přitom tam by již tak konzervativní být nemusel. Tam bychom měli stavět moderní domy, dělat zajímavou architekturu. To se ale neděje. Nebo jen v určitých částech. Prostor pro moderní architekturu tady je. Potřebujeme ale zvýšit ochotu prosadit a povolit takové stavby.

ČESKÁ POZICE: Dokážou Češi přijmout moderní architekturu? Nejsou příliš konzervativní? Měli bychom respektovat, že je Praha perlou měst. Je tu památková zóna a je dobře, že je chráněná. Tam ať je konzervativní přístup. Neměl by ale být rigidní, protože přece nechceme mít z Prahy skanzen. Chceme, aby památková zóna žila, a to nejen turistickým ruchem.

SOURAL: Ne, nejsme konzervativní. Ale měli bychom vystoupit z regionálního vnímání, že jsme Češi. Jsme přece Evropané. Dívejme se, jak Evropa jede, jak se jinde věci řeší a mění. Nemůžeme být zavření do časoprostorové skuliny.

ČESKÁ POZICE: V tom, aby se více prosadila moderní architektura, by mohli hodně pomoci developeři.

SOURAL: To je pravda, ale musí nám pomoci stát, město, odborná veřejnost. Bohužel je zde vykopaný příkop mezi developmentem a ostatními subjekty. Cokoliv řekne developer, je špatně. Ano, spousta staveb promarnila svou příležitost. Možná je to tím, že veřejná správa a soukromý investor spolu málo komunikují, málo si vyjasňují své vize.

Město ale žádnou vizi doposud nemělo, proto nebylo s kým komunikovat. A navíc se změny poznají až za nějakou dobu. Trigema nyní připravuje dvě stavby, které mají ambici se po architektonické stránce vyrovnat Tančicímu domu. Více ale zatím nemohu prozradit.

ČESKÁ POZICE: Záleží developerům na architektuře budovy? Architektura jim přece nepomůže budovu zpeněžit. Pro investory je rozhodující, zda se jí podařilo dobře pronajmout. Ne každý pozemek lze využít tak, aby na něm stála architektonicky zajímavá stavba. Budu rád, když tu bude vznikat více projektů, jako je Tančící dům. Ale kdyby takový dům stál na každém rohu, pak bychom si jej už ani nevšimli.

SOURAL: Podívejte se na Londýn. Ani tam není každá stavba pěkná. Velká většina je průměrná. V Praze chybí architektonické perly, výjimečné stavby. Nicméně každá stavba nemusí být výjimečná. Je to komplikované, protože ne každý pozemek lze využít tak, aby na něm stála architektonicky zajímavá stavba. Budu rád, když tu bude vznikat více projektů, jako je Tančící dům. Ale kdyby takový dům stál na každém rohu, pak bychom si jej už ani nevšimli.

ČESKÁ POZICE: Lidé dnes chtějí, aby developeři ve svých projektech pamatovali i na veřejná prostranství, aby měli, kde se scházet, kam chodit na kávu... Proč je takových míst v Praze zatím málo?

SOURAL: Skutečně je tu společenská objednávka mít v Praze hezká prostranství, spoustu zeleně. My developeři jsme již vycvičení a snažíme se to do projektů začlenit. Máme však problém, že po dokončení projektu město není schopné ani ochotné tyto veřejné plochy převzít do správy. To je paradox. Není někde chyba? Potřebujeme mít partnera, kterému veřejná prostranství předáme, aby se o ně staral a udržoval je.

ČESKÁ POZICE: Je v Praze dostatek zeleně? Je tu dlouhodobá strategie vytvořit zelený pás kolem Prahy, který by vznikl pospojováním současných a nově vytvořených parků. Zaregistroval někdo, že by se tato strategie již začala naplňovat, že by se na tom již pracovalo nebo se o tom alespoň mluvilo?

SOURAL: Navštívil jsem hodně světových měst, myslím si, že Praha má zeleně dostatek. Záleží na tom, jak se o zeleň město stará. Je tu dlouhodobá strategie vytvořit zelený pás kolem Prahy, který by vznikl pospojováním současných a nově vytvořených parků. Zaregistroval někdo, že by se tato strategie již začala naplňovat, že by

se na tom již pracovalo nebo se o tom alespoň mluvilo? Přitom si vytvoření zeleného pásu dala Praha do dlouhodobé strategie.

ČESKÁ POZICE: Pozornost se věnuje především centru Prahy. Považujete to za správné?

SOURAL: Měli bychom napřít pozornost do lokalit mimo centrum. Úplně se na ně zapomíná. Zde by se mělo hodně změnit, a to i ze strany města. Právě v okrajových lokalitách by měl vzniknout moderní veřejný prostor, měly by tam být parky, hospůdky a místa k setkávání. Proč mají lidé z těchto čtvrtí jezdit za kulturou do centra? Kultura by měla být i na jeho okraji. A když investora podpoří město, developer takové plochy rád vybuduje. Chce ale mít jistotu, že když něco vybuduje, město to převezme do své správy a nezabije to.

ČESKÁ POZICE: Bez spolupráce s městem to nejde?

SOURAL: Je to náročné. V Nových Butovicích vybuďovala Trigema Czech Photo Centre. Funguje zcela na privátní bázi, neziskově. Jde o galerii, pořádají se tam výstavy. Slouží široké veřejnosti. A potřebuje zajistit provozní prostředky. Město podporuje divadla a další kulturní instituce v centru, takže by mělo podporovat i obdobné aktivity pro veřejnost mimo centrum. Zatím to ale tak nevypadá.

ČESKÁ POZICE: Podle demografických prognóz se počet obyvatel v Praze bude zvyšovat. Tomu ale neodpovídá současné tempo rezidenční výstavby. Co je třeba změnit? Kultura by měla být i na jeho okraji. A když investora podpoří město, developer takové plochy rád vybuduje. Chce ale mít jistotu, že když něco vybuduje, město to převezme do své správy a nezabije to.

SOURAL: Musí se zkrátit povolovací proces staveb. O tom mluví všichni. Poukazoval jsem na to již před třemi lety. Legislativa, která je s povolováním staveb spojená, se neustále přístřuje. Pokud se něco nestane, situace se ještě zhorší. To si musejí uvědomit především politici. Musejí rozhýbat investice.

Praha nedávno schválila strategický plán rozvoje do roku 2030. Z něj vyplývá, že bude potřebovat 90 tisíc nových bytů, tedy šest tisíc nových bytů ročně. Pokud se povolovací proces nezkrátí, už příští rok stanovené parametry Praha nedodrží. A nikdy skluz nedožene. Stačila by přitom vůle politiků prosazovat vizi a strategii rozvojových plánů města a následně ji přenášet a její plnění požadovat po úřednících.

Dnes se všichni vyhýbají odpovědnosti rozhodnout a zaštiťují se tím, že vydají svoje razítka a rozhodnutí, až to jejich bude podpořeno řadou jiných razítek a rozhodnutí. Z povolovacího procesu se stal ohromný byrokratický moloch.

ČESKÁ POZICE: Někteří developeri jsou přesvědčeni, že současnou situaci zavinili Zelení, kteří mají v gesci územní rozvoj. Ti se ale brání, že povolování staveb je v gesci státní správy, což ovlivnit nemohou. Stačilo by, aby stavební úřady nebyly pod samosprávou, ale řídilo je centrálně třeba ministerstvo pro místní rozvoj. Touto změnou by se dalo něčeho dosáhnout. Jenže starostové se nechtějí zbavit vlivu na výstavbu. Tak to ale fungovat nemá.

SOURAL: To není pravda. Územní rozvoj Prahy mají v gesci a je jimi přímo ovlivňován. Navíc v povolovacím systému funguje systémová podjatost. Samosprávu reprezentuje starosta, tajemník a další. Kdo zaměstnává státní správu, potažmo vedoucího stavebního úřadu? Samospráva! To znamená, že samospráva je zaměstnavatelem státní správy. To je špatně. Tam vzniká podjatost.

Stačilo by, aby stavební úřady nebyly pod samosprávou, ale řídilo je centrálně třeba ministerstvo pro místní rozvoj. Touto změnou by se dalo něčeho dosáhnout. Jenže starostové se nechtějí zbavit vlivu na výstavbu. Tak to ale fungovat nemá. Má být platný územní plán, k němu mají být platné vyhlášky a stavební předpisy. Pokud tyto regule stavba splňuje, měla by být povolena. Přístup by měl být stejný pro všechny. Jenže není.

ČESKÁ POZICE: Co by se mělo v Praze udělat v oblasti dopravy?

SOURAL: To je mega strategická věc, která se dotýká i dalších oblastí. Je zanedbaná. Není dobudovaný městský okruh, není zrealizovaný pražský okruh, nejsou postaveny radiály mezi okruhy. Ani 28 let od sametové revoluce nemáme to základní pro fungování města. Dobudujme urychleně okruhy a radiály a paralelně s tím budujme systém dostatečně kapacitních záchytných parkovišť P+R prstencovitě kolem Prahy. Teprve pak můžeme udělat systémová opatření, jako je mýto pro vjezd do centra. Dobudujme urychleně okruhy a radiály a

paralelně s tím budujeme systém dostatečně kapacitních záchytných parkovišť P+R prstencovitě kolem Prahy. Teprve pak můžeme udělat systémová opatření, jako je myto pro vjezd do centra.

Pokud to uděláme naopak, zavedeme myto před dokončením základních komunikací, nastane kolaps v dopravě, bude to tragédie. Musíme si uvědomit, že každý den přijede do Prahy 170 tisíc lidí, nejvíce ze středních Čech, a večer zase odjedou. To denně představuje okolo 100 tisíc aut. V první řadě tu chybí dostatečně kapacitní parkoviště P+R. Současné tři tisíce parkovacích stání P+R potřeby města neřeší.

ČESKÁ POZICE: Zase narážíme na povolovací proces. Všichni chtějí okruh, ale ne v blízkosti, kde bydlí.

SOURAL: Položme si otázku: Bude mít Praha někdy okruh? Myslím, že dříve či později ano. Tak proč to nepovolíme hned. Chybí kompetence Prahy, aby řekla: Takto to bude vypadat, je to ve veřejném zájmu a v souladu s dlouhodobou strategií rozvoje města. Určitě výstavba okruhu někoho zasáhne, ale tak to prostě je. Až vyřešíme potřebné infrastrukturní dopravní stavby, zlepší se i životní prostředí, budeme mít čistší ovzduší. Bez vyřešené dopravy se ale dále nepohneme.

ČESKÁ POZICE: Kromě developmentu se věnujete i kultuře. Dělá Praha v této oblasti dost? Praha musí říct, co chce, v čem se chce profilovat a co chce, a nechce podporovat. A zase jde o koncepčnost a dlouhodobost. Stejně jako v otázce dalšího územního rozvoje města.

SOURAL: Už dnes tu je spousta zajímavých kulturních projektů. Třeba již zmiňované Czech Photo Centre v Nových Butovicích nebo holešovický DOX. To jsou dnes významné galerie moderního a současného umění v Praze. Jak je ale možné, že nedostanou od magistrátu grant na provoz? Praha musí říct, co chce, v čem se chce profilovat a co chce, a nechce podporovat. A zase jde o koncepčnost a dlouhodobost. Stejně jako v otázce dalšího územního rozvoje města. První rozhovor „Je na čase začít považovat developery za partnery“ z dvacetidílného seriálu Lidových novin a Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí (ARTN) o budoucnosti Prahy byl s prezidentkou ARTN Zdenkou Klapalovou.

Druhý – „Praha se prezentuje jako město kultury. Ale tak tomu zcela není“ – s pražskou primátorkou Adrianou Krnáčovou.

http://ceskapozice.lidovky.cz/zapomina-se-na-lokality-mimo-centrum-prahy-f2k-/tema.aspx?c=A171024_173537_pozice-tema_lube

V 18. ročníku přehlídky diplomových prací dominovala Fakulta architektury ČVUT v Praze

Téma: Česká komora architektů
29.10.2017 stavba.tzb-info.cz Strana 0
ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ

Využití chátrajícího Strahovského stadionu, redefinice a nové funkční užití Pražského hradu nebo dostavba pražského kostela Panny Marie Sněžné – takto velkorysá témata si pro své diplomové práce zvolili finalisté 18. ročníku Přehlídky diplomových prací.

Přehlídku diplomových prací každoročně pořádá Česká komora architektů se záměrem porovnávat úroveň kvality studia na vysokých školách architektury a příbuzných oborů. V letošním ročníku se o ocenění ucházelo 67 diplomantů. Vítězkou se stala Veronika Indrová s projektem Stadion Strahov. Na Fakultě architektury Českého vysokého učení technického v Praze (FA ČVUT) její práci vedli Tomáš Novotný, Jakub Koňata a Tomáš Zmek.

Pestrá skladba projektů

Práce hodnotila odborná porota v čele s kunsthistoričkou Barborou Špičákovou. Dalšími členy byli architekti Ondřej Janků a Pavel Nasadil, stavební inženýr Aleš Marek a teoretička architektury Šárka Svobodová. Porota se hodně zaměřila na témata prací.

„Zadání se ukázala být často opravdu dobrá,“ ohodnotila úroveň předsedkyně poroty Barbora Špičáková. „Často jsou řešena v širším kontextu a vycházejí z reálných problémů, to je určitě dobrou zprávou. Obecně porota vyzdvihuje zadávání různých nových typologií jako porodní dům či revitalizace sportovišť, zadávání urbanistických prací s důrazem na veřejný prostor a aktuální potřeby měst, či s důrazem na práci se stávajícím zastavěným územím,“ uvedla Špičáková. „Porota ocenila i několik ryze konceptuálních projektů či témata prací

reflektujících aktuálně společensko-politickou problematiku,“ dodala. U projektů, které se dostaly do nejužšího finále, ocenila pestrost: „Jsme rádi, že výběr finalistů předkládá pestrou skladbu projektů. Ceníme si nejen jejich architektonických kvalit, ale i jejich výtvarné poetiky, komplexního zpracování, zajímavé typologie či společenské odpovědnosti.“

Dominance Fakulty architektury ČVUT v Praze

Porota ocenila architektonickou kvalitu odevzdaných prací, zejména těch, které postoupily do vyšších kol hodnocení.

„Často jde ruku v ruce s vysokými požadavky vedoucích ateliérů, důrazem na přípravu, dobré rešerše, metodiku a úroveň zpracování,“ podotkla předsedkyně poroty.

V letošním ročníku přehlídky vyčnívaly práce diplomantů FA ČVUT. K absolventům této fakulty zamířilo první i druhé místo a také jedno čestné uznání, z celkového počtu přihlášek jich pak z FA ČVUT přišla polovina. Posláním přehlídky je ovšem porovnání úrovně výuky na jednotlivých školách.

„Celorepublikové srovnání, či spíše přehled o úrovni čerstvých absolventů může přinést důležitou zpětnou vazbu nejen pedagogům a studentům jednotlivých škol, ale i celé architektonické obci,“ upozornila Barbora Špičáková.

První cena pro projekt Stadion Strahov

První cenu a Hlavní cenu společnosti Olympus získala absolventka FA ČVUT v Praze Veronika Indrová s projektem Stadion Strahov. Pod vedením Tomáše Novotného, Jakuba Koňaty a Tomáše Zmeka hledala řešení, jak oživit toto kolosální sportoviště. Porotu zaujala jednoznačně citlivostí přístupu k přestavbě cenné architektonické památky na bydlení s potřebnou občanskou vybaveností, bez větších zásahů nebo bourání - ponechává figuru stadionu v jeho původní podobě, ctí jeho konstrukci i materiál. Vysoká je nejen kvalita projektu, ale i perfektní zpracování jeho prezentace.

Vítězný projekt získává finanční odměnu ve výši 25 000 Kč a fotoaparát od společnosti Olympus.

Druhá cena pro nové typologické téma porodního domu

Druhou cenou jsou letos oceněni hned tři diplomanti. Porota se jim totiž rozhodla udělit jako sloučenou pro nové typologické téma porodního domu. Projekt Porodního domu Letná (resp. U Ledňáčka) na složité parcely zpracovali pod vedením Michala Kuzemského pozoruhodným způsobem Barbora Kopřivová, Prokop Matěj a Vojtěch Ružbatský z FA ČVUT v Praze. Výsledkem jejich práce jsou podle poroty tři originální a krásné domy.

Oceněné projekty získávají finanční odměnu ve výši 15 000 Kč (5 000 Kč každý).

Třetí cena za návrh dostavby kostela jako městské haly

Třetí pozice putovala k absolventovi Akademie výtvarných umění v Praze (AVU) Miroslavu Pazderovi za projekt Panna Marie Sněžná. Pod vedením Emila Přikryla navrhl dostavbu tohoto kostela jako městské haly. Porota konstatovala, že při možné realizaci by projekt jistě vzbudil nejen bouřlivou diskuzi nad dostavbami historických staveb, ale i řadu kontroverzí. Předložený návrh je ale nepochybně přesvědčivý a vypovídá o sebevědomí autora.

Oceněný projekt získává finanční odměnu ve výši 10 000 Kč.

Čestná uznání za výtvarné pojetí ocelové konstrukce mostu a urbanisticko-architektonické pojetí území

Porota udělila také dvě čestná uznání. První z nich získal Miroslav Hlava z FA ČVUT v Praze za projekt Danjiang Bridge vedený Milošem Floriánem. Porota ocenila lehkost návrhu a výtvarného pojetí ocelové konstrukce mostu, který se stává výtvarným dílem.

Druhé čestné uznání si odnesl Jan Skoček, student Ivana Kroupy a Jany Moravcové na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (UMPRUM), za projekt Mezi městem a stadiony. Autor řešil urbanisticko-architektonické pojetí území rozprostírajícího se za hranou historického jádra Olomouce. Porotci vyzdvihli jmenovitě práci s kontextem a historií místa.

Zvláštní ceny za projekt Mezi sídliskem a mestom a za návrh radikálních změn Pražského hradu

Zvláštní cenu společnosti Cegra obdržela Viktória Mravčáková za projekt Mezi sídliskem a mestom. Absolventka UMPRUM z ateliéru Jana Šépy ve své práci podle poroty skvěle zpracovala podmínky na téma zahušťování sídliště na okraji centra Košic, které je stále aktuálnějším společenským tématem.

Oceněný projekt získává licenci na použití softwaru ArchiCAD.

Zvláštní cenou Českých center ohodnotila porota Elenu Fialkovou z UMPRUM. Její odvážně koncipovaná diplomová práce Redefinícia Pražského hradu navrhuje řadu drobných, nicméně radikálních zásahů, díky kterým se Hrad kromě své reprezentativní funkce stává také přirozenou součástí města. Porota ocenila aktuálnost tématu práce vedené Romanem Brychtou.

Oceněný projekt získává týdenní stáž v jednom z evropských Českých center.

AUTORSKÉ ZPRÁVY A HODNOCENÍ POROTY

Předáním cen to nekončí

Stejně jako v uplynulých ročnících pokračuje virtuální galerie na www.diplomy.cz, kde jsou zároveň uveřejněny všechny oceněné práce předchozích ročníků Přehlídky. V Kanceláři ČKA je zároveň k dispozici i katalog výstavy.

„DIPLOMKY“ 2017 v číslech:

8 vysokých škol, fakult či kateder (34 studentů z FA ČVUT v Praze, 10 z FA VUT v Brně, 7 z UMPRUM v Praze, 5 z AVU v Praze, 4 z FS ČVUT v Praze, 4 z VŠB-TUO Ostrava, 2 z FUA TU v Liberci, 1 z FAST VUT v Brně)

67 absolventů (26 architektek a 41 architektů)

5 porotců

11 partnerů

9 oceněných ceny ve výši 50 000 Kč

6 hodnotných sponzorských cen

<http://stavba.tzb-info.cz/architektura-staveb/16484-v-18-rocniku-prehlianky-diplomovych-praci-dominovala-fakulta-architektury-cvut-v-praze>

Školka v Klecanech

Téma: Česká komora architektů

28.10.2017 echoprime.cz Strana 0 Umění a kritika

Tereza Kozlová

Mateřská škola na okraji městečka v těsné blízkosti základní umělecké školy a základní školy byla dostavěna a otevřena v roce 1980. Tvořily ji původně čtyři třídy. S postupem času však děti ubývaly a třídy byly rušeny. Dnes je tomu právě naopak, dětí je čím dál více a školka se rozrostla na sedm tříd. V letech 2010–2014 proto proběhla rekonstrukce a dostavba areálu, které se ujala trojice architektů Jiří Bíza, Martin Kožnar a Lukáš Ballek, která stojí také napříkladem za Pavilonem skla v Klatovech.

Zástavba školky z 80. let byla tvořena „klasickými“, uniformními pavilony propojenými spojovacími krčky. Prostor pro novou přístavbu byl omezen z východní a jižní strany hranicí pozemku, ze západní strany stávajícím pavilonem. Dalším limitujícím prvkem byl byt školníka, který musel zůstat ve stávajícím pavilonu netknutý. Navržená stopa nových pavilonů a společného sálu tvoří uzavřený herní dvůr ve tvaru U obrácený na jih ke slunci a propojený se zahradou areálu. Ze severu architekti potvrdili hranici tvořenou stávající stěnou spojovací chodby a vytvořili tím předprostor školky nebo také dvůr s parkováním. Kromě úsporného prostorového plánu byla hlavní ideou návrhu proměnlivá výška prostorů, která umožnila vytvořit siluetu stavby.

Dalším identifikačním znakem novostavby, který se stal rovněž výtvarným prvkem interiéru, jsou kruhová barevná okna rozdílných velikostí. Díky nim se rozehrává jemná barevnost uvnitř páteřní chodby, kterou děti každé ráno přicházejí do školky. Barevnost interiéru se projevuje v odstínech podlah a v koupelnách. Tristní pavilonovou výstavbu 80. let architekti výrazně polidštili rovněž užitím dřeva. Fasáda je obložena horizontálními modřínovými latěmi s různými odstupy, které slovy architektů dodávají jemné „vrnění“ v detailu pro příchodzího.

Důležitým kritériem v zadání byla samozřejmě ekonomika stavby. Konstrukce je zděná, vnitřní omítky štukové, bílé. Z vnější strany je plášť zateplen minerální vatou, chráněnou dřevěným obkladem bez úpravy. Vytápění je napojeno na stávající plynový kotel v suterénu rekonstruovaného pavilonu. Mateřská škola v Klecanech je mezi 42 stavbami nominovanými na Českou cenu za architekturu 2017. O finalistech a vítězi bude rozhodnuto v pondělí 27. listopadu 2017. Výstavu všech nominovaných děl lze vidět až do 27. listopadu 2017 v exteriérech Centra stavitelského dědictví NTM v Plasích a až do 5. prosince na nádvoří zámku ve Velkém Meziříčí.

<http://echoprime.cz/a/pbGJS>

Obnova Křížáku: město už vykoupilo pozemky na sídlišti

Téma: Česká komora architektů

27.10.2017 pribramsky.denik.cz Strana 0 Moje Příbramsko

Radek Ctibor

Příbram – Hluk, nepořádek, ale i obavy o svou bezpečnost, to jsou hlavní stížnosti obyvatel křížových domů takzvaných Křížáků na příbramském sídlišti. Vzniklou situaci se zabývali i zastupitelé na svém posledním jednání.

"S návrhem na revitalizaci sídliště postavené v půlce druhé poloviny minulého století, kde si lidé roky stěžují na hloučky opilců a pocit nebezpečí, se obyvatelé obrátili na radnici hned po posledních komunálních volbách. Obnova Křížáku měla původně začít už v první polovině letošního roku, ale radnice tehdy ještě neměla vykoupené všechny pozemky. To se nyní změnilo.

„Všechna území určená k revitalizaci se už městu podařilo vykoupit,“ řekl příbramský starosta Jindřich Vařeka. Město prý okamžitě začalo na přípravách architektonické soutěže, jejímž cílem je obnovit a zmodernizovat okolí křížových domů.

To ovšem podle opozice není ten nejpálčivější problém této části města. „Podle lidí, kteří tady žijí, se bezpečnostní situace zhoršuje ze dne na den. Těsně před posledním zasedáním zastupitelstva mi jedna paní řekla, že tu bojí chodit pro důchod na poštu,“ přibližuje obavy opoziční obyvatel zastupitel Vladimír Král. Podle policejních statistik, ale v oblasti kriminalita nijak výrazně nestoupá. „To je sice pravda, ale už jen ty obavy obyvatel, které plně chápu, by měly město alarmovat a hlídka městské policie se bude muset, zvláště po setmění, častěji,“ dodává Král.

S jeho názorem ale nesouhlasí starosta města. „Ty mapa kriminality hovoří jasně a ta situace tam není ničím výjimečná. Máme oblasti, které jsou na tom hůře. S tou nevhodnou akustikou souhlasím, tam v noci stačí tlesknout, a pokud máte třeba otevřené okno, tak vás to vzbudí. To samé platí i o běžném hovoru dvou lidí v nočních hodinách,“ říká Jindřich Vařeka s tím, že toto by se mohlo podařit vyřešit právě chystanou revitalizací celé lokality.

https://pribramsky.denik.cz/zpravy_region/obnova-krizaku-mesto-uz-vykoupilo-pozemky-na-sidlisti-20171027.html